Nr. 131. Sobota, 8 Czerwca 1889. Rok 79.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 10 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej", otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 cent. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu zamianowała rachunkowego podoficera I klasy przy 58 pułku piechoty, Józefa Reissmaiera asystentem przy c. k. Urzędzie sprzedaży soli w Wieliczce.

C. k. Rada szkolna krajowa postanowiła zaliczyć książkę p. t.: „Homeri Iliadis Epitome. In usum scholarum edidit Augustinus Scheindler I et II. W Wiedniu. Nakładem Karola Gerolda. 1888. w poczet książek dozwolonych do użytku szkolnego w gimnazyach.

C. k. Rada szkolna krajowa postanowiła zaliczyć książkę p. t. „Geographie der österr. ungar. Monarchie von Dor. Fr. M. Mayer". W Pradze. Nakładem F. Tempsky'ego, w poczet książek przydatnych dla bibliotek szkolnych jako środek pomocniczy dla nauczycieli.

Dnia 1 czerwca 1889 r wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu XXXII zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 76. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22 maja 1889 r. stanowiące w myśl §. 14 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (dr. u. p. nr. 1 ex 1888) o ubezpieczeniu robotników od wypadków, wymiar procentowy dla klasyfikacyi niebezpieczeństw i podział obowiązujących do ubezpieczenia w przedsiębiorstwach na klasy niebezpieczeństwa.

Nr. 77. Rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 22 maja 1889 r., którem w myśl §. 16 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 r. (dz. u. p. nr. 1 z roku 1888) o ubezpieczeniu robotników od wypadków, ustanowioną zostaje taryfa przypadających instytucyom ubezpieczeń kwot w ciągu pierwszego roku przedsiębiorstwa.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 7 czerwca.

Pożądanem następstwem podróży króla włoskiego jest zamanifestowany dziś w całych Włoszech zwrot opinii publicznej dla gabinetu, który utrwalił przymierze Włoch z mocarstwami środkowej Europy. Przeobrażenie to najwidoczniej się objawiło samemi faktami, to jest powitaniem gorącem króla przez ludność i takiemże powitaniem prezesa gabinetu, gdy powrócił do Rzymu. Nawet w miastach, w których znajdowało się najwięcej zwolenników sojuszu ściślejszego z Francyą a nieprzyjaciół potrójnego przymierza, objawy sympatyi były gorące. Do takich miast należał Medyolan. Obecnie konstatuje to nawet ta część prasy włoskiej, która dotychczas była opozycyjną lub obojętną. Zwraca ona mianowicie uwagę, że owacye, któremi witano króla, poczytywać teraz należy jako bezwarunkowe uznanie potrójnego przymierza. Niemniej znaczący wyraz znajduje w tej prasie zapatrywanie, że ściślejszy węzeł po między narodami włoskim a niemieckim nietylko nie osłabia przymierza z Monarchią austro-węgierską, ale owszem wzmacnia je, gdyż nakoniec „wszyscy Włosi musieli je poczytać za nieodzowne w dziele utrzymania pokoju europejskiego".

Po zaznaczeniu ściślejszego połączenia z mocarstwami, z czego spodziewa się prasa włoska jak najlepszych następstw, zwraca się następnie do prezesa gabinetu, ażeby mu przypomnieć, że jeżeli zapewnił znaczenie Włochom na zewnątrz, jeżeli zyskał za to uznanie, to obecnie czekają go nie mniejsze trudności w sprawie skonsolidowania spraw wewnętrznych. Wyrażenie to jest bardzo delikatne, gdyż każdy we Włoszech wie, że skonsolidowanie, to praca nad odrodzeniem ekonomicznem, nad uchyleniem stałego niedoboru, nad zapobieżeniem rzeczywiście ciężkiej klęsce niedostatku w wielu okolicach królestwa. Że nad tem myśleć i działać bardzo energicznie potrzeba, przekonał się p. Crispi zaraz w pierwszym dniu po powrocie na posiedzeniu Izby poselskiej. Przy sprawie kosztów, jakich potrzeba dla nadania Rzymowi cech stolicy, zabrał głos poseł Baccarini, ażeby zwrócić uwagę na bliskie bankructwo gminy wiecznego miasta. P. Baccarini wyraźnie oświadczył, że jeżeli rząd nie przyjdzie miastu z pomocą, to gmina do trzech lat może się stać niewypłacalną. Baccarini jest oraz członkiem rady miejskiej i zna dobrze stosunki ekonomiczne miasta. P. Crispi oświadczył wprawdzie, że przy pomocy parlamentu znajdzie się Rzym i Włochy tam, gdzie w przyszłości być powinny, ale mimo to obaw nie uśmierzył. Tak więc faktem pozostaje, że mimo najlepszych stosunków na zewnątrz, mimo uśmierzenia się namiętności politycznych, dzisiejszy gabinet ma w istocie przed sobą trudne do pokonania zadanie podniesienia kraju z upadku ekonomicznego.

J. E. Prezydent Ministrów hr. Taaffe we Lwowie.

Wczorajszą naszą relacyę o pobycie JE. Pana Prezydenta gabinetu w mieście naszem, uzupełnić przedewszystkiem winniśmy przytoczeniem słów, jakie hr. Taaffe wyrzekł w odpowiedzi na przemowę JE. p. Marszałka krajowego, wygłoszoną wczoraj przy powitaniu dostojnego Gościa, wraz z gremium członków Wydziału. Odpowiadając mianowicie na ten ustęp przemowy, w którym JE. p. Marszałek zaznaczył, iż hr. Taaffe jest reprezentantem owego kierunku, który umie uszanować historyczną indywidualność poszczególnych krajów, i uwzględniać ich potrzeby, — JE. pan Prezydent Ministrów rzekł, że w tym kierunku i dalej postępować pragnie i postępować będzie, a spodziewa się, że na tej drodze znajdzie współdziałanie i poparcie tak Wydziału krajowego, jak posłów i deputowanych.

W dniu wczorajszym, w godzinach popołudniowych, udał się hr. Taaffe w odwiedziny do JKW. ks. Würtembergskiego, poczem złożył wizytę J. E. Marszałkowi krajowemu, Janowi hr. Tarnowskiemu i przy tej okazyi zwiedził szczegółowo cały gmach sejmowy, a mianowicie salę posiedzeń Wydziału krajowego, w której mieści się arcydzieło Matejki „Unia lubelska", sąsiednią salę, w której są portrety Marszałków, wreszcie salę sejmową, o której wydał sąd bardzo pochlebny, oświadczając, że jest ładną i po europejsku urządzoną. Z balkonu gmachu sejmowego podziwiał ogród Miejski i śliczny widok na cerkiew św. Jerzego.

Z gmachu sejmowego udał się J. Ekscelencya do rezydencyi metropolity lwowskiego obrz. gr. kat. W sali pałacowej powitał dostojnego Gościa metropolita ks. Sembratowicz, w towarzystwie księży kanoników i członka Wydziału krajowego, p. Bereźnickiego. Z balkonu pałacu metropolitalnego podziwiał p. Prezydent Ministrów prześliczny widok roztaczający się ztąd na stolicę kraju i jego okolicę i był zachwycony tym widokiem. Z pałacu w licznem otoczeniu udał się hr. Taaffe do cerkwi św. Jerzego, którą zwiedzał szczegółowo. Towarzyszący J. Ekscelencyi dostojnicy, zwracali jego uwagę na dzieła sztuki znajdujące się w tej świątyni, a mianowicie na obraz Matki Boskiej Trembowelskiej, malowany na drzewie, przeniesiony w r. 1673 z Trembowli; dalej na znajdujący się pod nim obraz św. Pokrowy; na ikonostas, w stylu rokoko; na duży obraz, przedstawiający Chrystusa nauczającego, pędzla Franciszka Smuglewicza, i t. d. W zakrystyi podziwiano wspaniałe i bogate aparata kościelne, pochodzące z da-

1)

GÖRGÖ

NOWELLA

przez

Wincentego hr. Łosia.

Działo się to w Peszcie, w trzecim pułku węgierskich huzarów, w roku nie pamiętam już którym, ale poprzedzającym podanie się do dymisyi, sławnego pułkownika, ukochanego przez nas wszystkich, hrabiego Görgö.

Cóż to był za człowiek, a co za żołnierz i przełożony!

Kochaliśmy go jak najlepszego kolegę, szanowali jak ojca, a ubóstwiali, jako najtęższego i najodważniejszego oficera.

Pułkownik Bela Görgö nie był młodym już wtedy. Liczył on przeszło pięćdziesiąt lat, które wplotły kilka srebrnych nitek w jego czarny wąs, ale nie odjęły jego obliczu tej czerstwości, ciała zahartowanego w wojskowem życiu, ani też nie przygasiły tych czarnych, pałających nigdy nie gasnącą młodością, madiarskich oczu.

Hrabia, mimo swych pięćdziesięciu lat, których niczem nie ukrywał, lecz owszem je z powagą, przyzwoicie nosił, robił wrażenie młodego. — Nie można było się pogodzić z myślą, żeby pułkownik sławny ze swego ataku pod Zittau miał się starzeć, siwieć, garbić, upadać i niknąć.

Robił on wrażenie bronzowej statuy, której lata odczytuje się po połysku jej na wypukłościach i kończynach, lecz która nie może uledz zmianie kształtów, nadanych jej przez rzeźbiarza.

Tak się zdawało, bo pułkownik, zbudowany jak Herkules, był jednym z tych ludzi, których oblicze żadnym nie poddaje się wpływom jak ich dusza i charakter.

Zawsze posągowo spokojny i pogodny, nigdy nie był ani wesołym, ani smutnym, nigdy też rozdrażnionym, ani pobudzonym.

A jakiem było jego oblicze i jego sposób zachowania się, takim był on sam.

Każdy z oficerów trzeciego pułku miał swój epitet, który mu raz na zawsze dali koledzy. Palafiego zwaliśmy „nicponiem", Bojargrada „wściekłym". Ziczego „galantem", generała Czaki „paradnym", a pułkownika, nazywaliśmy tylko pułkownikiem.

Nie miał on słabej strony, bo go natura z czystego kruszcu odlała.

Zresztą Görgö pasował do trzeciego pułku, to znaczy, że był hulaką jak wszyscy, dziarskim jak wszyscy, dżentelmanem jak wszyscy i poczciwym jak wszyscy.

Bo któż kiedy znał kto kiedy i gdzie widział oficera, noszącego amarantowe wyłogi na swym kołnierzu, któryby mu się nie wydawał być typem wojaka pięknej i szlachetnej armii, najpiękniejszego kraju, jakim są równie szerokie, jak długie Węgry.

I Görgö był takim.

Gdyśmy chcieli w pułku, w ożywionej gawędzie o którymś z oficerów dać jeden drugiemu krótką a jędrną definicyę, tośmy mówili: „on jest, jak Görgö, on jeździ jak Görgö, on strzela jak Görgö, on jest tak godzien kochania, jak Görgö."

To wystarczało i to każdy z nas rozumiał, bo to było najwyższym stopniem pochwały dla mężczyzny, w którego żyłach płynęła prastara madiarska krew.

A ten człowiek miał dziwnie łagodny wyraz twarzy, miał spojrzenie tak miękkie, czułe i głaszczące, że niem właściwie a nie głosem komenderował.

Na rewiach też, na których on był najwyższą figurą, prawie nie mówił.

Spojrzał tylko, czy to na oficera, czy to na żołnierza, a ten już wiedział, co sobie pułkownik życzył.

Ale to łagodne spojrzenie miało siłę bronzu, bo nie było, klnę się na wszystko, w Węgrzech pułkownika, któregoby się przed frontem, oficer czy prosty żołnierz więcej niezadowolić obawiał.

Gdy się podczas rewii czarne oczy hrabiego bruzdą zbliżyły do siebie, to poty biły na czoła oficerów, a nogi pod huzarami drżały, jak pod dziećmi.

Gdy sobie dziś przypominam pułkownika Görgö, to jeszcze odczuwam to wrażenie i skory jestem do przypuszczenia, że miał on dar magnetyzowania.

Gdy go sobie dziś przypominam, oglądającego w galopie pułk, ustawiony w rozwiniętej linii na zielonem błoniu pod Pesztem, to mi się zdaje, że ten człowiek był marzeniem mojej apoteozującej stan żołnierski, wyobraźni.

Zdawało się, posąg Torwaldsena ożywiony tchnieniem życia i barwami, wprowadzony w ruch i werwę.

Koń się sadził pod nim, ale nie zrobił poruszenia, którego nie chciała miękko go trzymająca dłoń pułkownika.

Ziemia zdawała się dudnić pod kopytami rumaka, który tak zrozumiał swego jeźdźca, iż był, jak i on w swych energicznych i silnych ruchach, łagodnym, miękkim i powolnym.

Ztąd też konie hrabiego uchodziły za najlepsze wierzchowce w świecie.

Raz pamiętam, podczas rewii generała feldmarszałka jazdy, koń jego tak się rozbestwił, iż generał nie mógł sobie z nim dać rady w najważniejszej chwili manewrów. Görgö widząc to zaproponował mu zamianę na czas ćwiczeń, którą generał przyjął z zadowoleniem.

Ale co się stało? Koń generała uspokoił się, jak baranek, a rumak pułkownika rozhukał się, jak dziki zwierz.

Wtedy generał podjechał do Görgögo i zawołał:

— Kochany Görgö, oddaj mi mojego narownego wierzchowca i ukarz swojego, że skompromitował feldmarszałka jazdy.

Ten wypadek utkwił mi w pamięci, bo zdaje mi się, że każdyby tak jak generał wyszedł, coby chciał w Görgym widzieć zupełnie podobnego do siebie człowieka.

Tylko jeden był Görgö w Węgrzech, ale nikt mniej, jak on sam, nie zdawał się o tem wiedzieć.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

wnych wieków. Pożegnawszy metropolitę, ks. Sembratowicza, udał się p. Prezydent Ministrów do Instytutu Stauropigijskiego przy ulicy Ruskiej. Tu powitał dostojnego Gościa *senior* dr. Szaraniewicz z członkami Zarządu. JE. hr. Taaffe zwiedzał bardzo cenne archiwum stauropigialne, zatrzymał się mianowicie dłużej przy licznych dokumentach królewskich, tyczących się instytutu, dalej przy dokumentach patryarchów, biskupów i metropolitów i zainteresował się znanemi wykopaliskami halickiemi, zebranemi przez pp. dr. Szaraniewicza, ks. Laureckiego i p. Czołowskiego.

Opuściwszy Stauropigię, udał się dostojny Gość na górę Zamkową, gdzie z zajęciem przypatrywał się widokom roztaczającym się tak na równinę położoną od strony półn.-wschodniej, jakoteż na miasto. Zachwytowi swojemu dał kilkakrotnie wyraz w obec otoczenia, składającego się z J. E. Namiestnika Kazimierza hr. Badeniego, Prezydenta miasta, p. Mochnackiego i innych. Z równem uznaniem o naszem mieście, wyraził się także radca ministeryalny p. Klaps, który, pomiędzy innymi, oświadczył p. Mochnackiemu, że nigdy nie zapomni naszego miasta i że jeżeli tylko nadarzy się sposobność, znowu zawita do niego. P. radca podziwiał głównie nasze ogrody i plantacye, odznaczające się bujną wegetacyą. Hr. Taaffe zabawił dość długo na górze Zamkowej; wjazd odbył się ulicą Teatyńską; na t. z. cyplu zatrzymał się hr. Taaffe i zachwycał się widokiem, roztaczającym się na Zniesienie; następnie, od strony Podzamcza, podobał się Jego Ekscellencyi widok na gmach Inwalidów i św. Jura.

Objechawszy górę Zamkową dokoła, powrócił hr. Taaffe do pałacu namiestnikowskiego, gdzie, jak wiadomo z wczorajszej, pobieżnej wzmianki, J. E. Namiestnik dał obiad na Jego cześć.

Zauważyć jeszcze winniśmy, że J. E. Prezydent Ministrów, nie mogąc dla braku czasu osobiście złożyć wizyt innym dostojnikom, przebywającym w naszym grodzie, wysłał bilety swoje do Najprzew. Arcybiskupów Morawskiego i Issakowicza, do Prezydenta miasta, p. Mochnackiego i innych.

O godzinie pół do szóstej grono zaproszonych osób zebrało się we wspaniałej sali pałacu namiestnikowskiego na obiad, dany przez JE. Pana Namiestnika na cześć dostojnego Gościa. Listę osób zaproszonych podaliśmy wczoraj, tu zaznaczyć musimy zmianę jaka zaszła, zaproszony bowiem hr. Potulicki przybyć nie mógł, natomiast zaś wziął udział w tej uczcie deputowany do Rady Państwa prof. dr. Leon Biliński.

Powiedzieliśmy: uczta i nie cofamy wyrazu, wydaje się on nam bowiem najodpowiedniejszym na określenie tego świetnego przyjęcia. Prześliczny widok przedstawiała wielka sala pałacu cała w promieniach zniżającego się ku zachodowi słońca. W pośrodku, całą długość sali zajmował olbrzymi stół ubrany kwiatami, ze wspaniałą zastawą. JE. Pan Prezydent Ministrów zajął pierwsze miejsce mając po prawej stronie Gospodarza a po lewej JE. hrabiego Włodzimierza Dzieduszyckiego. — Gdy nadeszła pora toastów, zabrał głos JE. Pan Namiestnik. Orkiestra wojskowa, która przygrywała w ciągu całego obiadu, ucichła w tej chwili, wszyscy z miejsc powstali a hr. Kazimierz Badeni przemówił po niemiecku w te słowa:

„Raczysz mi pozwolić Ekscellencyo, abym przedewszystkiem Waszej Ekscellencyi jako memu Przełożonemu, najszczersze wyraził podziękowanie za wyświadczony mi odwiedzinami Swemi wysoki zaszczyt, który też wysoce cenić umiem. Będzie to niewątpliwie odpowiadało intencyom wszystkich tu zgromadzonych panów, gdy podniosę, że Wasza Eksc. masz tu w kraju tylko wdzięczne serca, że wszyscy jesteśmy zgodni w uznawaniu tak przychylnego dla naszego kraju a przy każdej okazyi na jaw występującego usposobienia Waszej Ekscellencyi, chcemy też skorzystać ze sposobności pobytu Waszej Ekscellencyi wśród nas, aby dać wyraz najgłębszym życzeniom serc naszych w tym wspólnym okrzyku: Oby Bóg dał, abyś Ekscellencyo, długie jeszcze lata, oparty na zaufaniu Najjaśniejszego Pana, naszego Najmiłościwszego Monarchy, ku dobru Monarchii i kraju naszego działać mógł na Swem wysokiem stanowisku!“

Toast ten spełniony został z zapałem przez obecnych, wśród uroczystych dźwięków orkiestry wojskowej.

Następnie powstał J. E. Pan Prezydent Ministrów i wśród ciszy ogólnej przemówił wyrażając podziękowanie za przyjęcie jakiego doznał w kraju i w mieście. — Chcę dać wyraz w tej chwili uczuciom wszystkich tu zgromadzonych — rzekł w dalszym ciągu hr. Taaffe,— chcę oddać myśli całego kraju i miasta tego, wznosząc toast na cześć Najjaśniejszego naszego Monarchy.“

Z nieopisanym zapałem przyjęto te słowa; trzykrotny okrzyk pełen entuzyazmu połączył się z dźwiękami hymnu ludowego, który wszyscy zgromadzeni w około biesiadnego stołu, wysłuchali stojąc.

Gdy cisza nastała, hr. Taaffe, zwrócił się ku Gospodarzowi i w wymownych wyrazach podniósł jak dalece wdzięcznym jest za doznane przyjęcie. — „Byłem zawsze — rzekł p. Prezydent Ministrów — szczerze dla tego kraju i dla tego miasta życzliwym, czyniłem w moim zakresie ile było możliwem, dla ich dobra i ku ich pomyślności, najlepszym zaś tego dowodem jest to, że przyczyniłem się do nominacyi hr. Kazimierza Badeniego na Namiestnika Galicyi. — Słowa te, które w głównej oddajemy myśli, przyjęte hucznemi okrzykami zebranych, zakończył hr. Taaffe toastem na cześć JE. Pana Namiestnika.

Zagrzmiały raz jeszcze uroczyste dźwięki orkiestry i tak w podniosłem, pełnem harmonii i najmilszem usposobieniu wszystkich uczestników, dobiegła ta uczta do końca, a zarazem zbliżyła się chwila pożegnania dostojnego Gościa, który witany u nas z głębokiem uznaniem i wdzięcznością, pozostawił wśród nas niezatarte wspomnienie Swej niestrudzonej uprzejmości i życzliwości, jaka widniała w każdym Jego kroku, przebijała się z każdego wypowiedzianego słowa.

Na zakończenie tego opisu pozwalamy sobie podać *menu* objadu:

Consommé printanier. — Paszteciki crême de volaille. — Łososie szambrowane. — Polędwice i Rosbeafy z jarzynami. — Chaud froid z szynki. — Kurczęta i Sarnina. — Sałaty. — Szparagi. — Budyń Wiktorya i śliwkowy. — Macedoine królewska i plombier migdałowy. — Sery. — Owoce i cukry.

Po obiedzie u hr. Namiestnika odjechał hr. Taaffe z radcą ministeryalnym, p. Klapsem, do Krakowa, zwykłym wieczornym pociągiem.

W celu pożegnania dostojnego Gościa, przybyli na dworzec kolejowy: JE. Namiestnik K. hr. Badeni; JE. Marszałek krajowy, J. hr. Tarnowski; JE. hr. Siemieński-Lewicki; prezydent miasta p. Mochnacki. Dalej wiceprezydent Namiestnictwa, p. J. Lidl; członkowie Wydziału krajowego pp: Pietruski, dr. Wereszczyński i dr. Chrzanowski; wiceprezydent Rady dr. Marchwicki. I delegat Rady miejskiej, p. Michalski. Przybyli także pp.: dr. Leon Biliński, prof. uniwersytetu; starosta T. Czarkowski-Golejewski; prezes Tow. kredytowego, Zygmunt Dembowski; radca Namiestnictwa Hild; Apolinary Jaworski; starosta Jaegermann; starosta Adam Krechowiecki; dyrektor policyi, radca rządowy Krzaczkowski; radcy Namiestnictwa Kurowski i Laskowski; radca dworu, hr. Łoś; radca Namiestnictwa, dr. Bronisław Łoziński; książę Andrzej Lubomirski; radcy Namiestnictwa, p. Mandyczewski i Morawetz; Włodzimierz Niezabitowski; Stanisław Polanowski; starszy radca budownictwa Setti, radca Namiestnictwa, Szabel; hr. Szembek; radcy Namiestnictwa: Terlecki i Winter.

Hr. Taaffe pożegnał wszystkich jak najserdeczniej, a zwracając się między innymi do prezydenta Mochnackiego, podziękował mu za przyjęcie ze strony miasta i życzył mu, ażeby w dobrem zdrowiu pracował dla dobra gminy.

JE. p. Namiestnik, Kazimierz hrabia Badeni, towarzyszy JE. p. Prezydentowi Ministrów w jego podróży do Krakowa.

Bezrobocie w Berlinie.

Od dwóch już tygodni trwa bezrobocie berlińskich robotników, zatrudnionych przy różnych budowlach, a dotąd nie zanosi się na ukończenie zatargu. Obie strony: robotnicy i przedsiębiorcy okazują jeszcze ochotę do dalszej walki a każdy z nich pewien jest zwycięztwa. Na mniej więcej 24.000 mularzy i cieśli, którzy zaprzestali roboty, opuściło około 10.000 Berlin, a zaledwie 1000 robotników pracuje dalej. Żądania murarzy i cieśli (9-godzinna robota dzienna i 60 fen. za godzinę) zostały przez odnośne komisye zarobkowe ustanowione już w jesieni r. z. i już od dłuższego czasu o nich zawiadomieni przedsiębiorcy za pośrednictwem dzienników w „formie listów otwartych“. Przedsiębiorcy więc nie zostali strejkiem nagle zaskoczeni, przeciwnie byli nań przygotowani.

Podwyższeniu zarobku nie byli przedsiębiorcy z góry przeciwni, opierali się natomiast zniżeniu terminu pracy z 10 na 9 godzin. Wszelkie układy okazały się daremnemi. Dla świątkujących jest skrócenie czasu pracy rzeczą główną i, że się tak wyrazimy, kwestyą zasadniczą. Żądanie to polega na bardzo gorliwie przez socyalną demokracyą zaszczepianem ekonomiczno-politycznem obliczeniu, że im krótszy czas pracy, tem większy popyt na robotników, i tem mniejsze ze strony, „tłumu bezroboczego“ zaofiarowanie pracy. Dla tego kwestya wysokości zarobku jest sprawą poboczną, co do której świątkujący pozwoliliby się potargować z sobą. Na jednem z ostatnich zebrań świątkujących mularzy zobowiązali sie oni nawet, że „opuszczą Berlin wszyscy aż do ostatniego“, gdyby majstrowie cechowi nie chcieli im przyznać 9 godzinnej pracy dziennej.

Rezultat powszechnego bezrobocia dotąd jest niepewny. Chwilowo obie strony upierają się przy pierwotnie zajętem stanowisku.

Skutkiem zmowy mularzy i cieśli zmuszone są także inne kategorye robotników świętować, mianowicie sztukaterzy, gipsérzy, stolarze i t. d., tak, że w Berlinie świętuje chwilowo około 50,000 robotników, zwłaszcza że i między stolarzami, kamieniarzami i t. d. wybuchły częściowe strejki. Ekonomiczne znaczenie wielkiego bezrobocia robotników budowlowych dla Berlina pokazuje się już z tego jednego faktu, że Berlin rok rocznie przy wzroście ludności w liczbie 50.000 dusz potrzebuje 800 nowych domów. Obecnie na wszystkich prawie berlińskich placach budowlanych próżno i pusto.

W ogóle ruch zarobkowy nigdy jeszcze zapewne pomiędzy berlińską ludnością roboczą nie był tak ogólny, jak w roku bieżącym. Nie ma prawie rzemiosła, w którem-by sprawa zarobku, czasu pracy, ordynacyi warsztatowej nie stanowiła przedmiotu ożywionej dyskusyi i niezliczonych zebrań. Grożą jeszcze strejki piekarzy, ślusarzy, tokarzy, garncarzy itd. Jak przed stu laty stan trzeci rwał się niecierpliwie, aby przeprowadzić swe żądania, tak samo stara się teraz stan czwarty, obejmujący wyuczonych robotników, organizować się wszędzie, aby zaznaczyć swoje żądania i aby członków swych zachować przed zatonięciem w tworzącym się stanie piątym, który obejmuje tłum ludzi bez zajęcia, wykolejonych itd.

Z Petersburga.

(Pogłoski o aresztowaniach. — P. Durnowo. — Wyjazd księcia Czarnogóry do Kijowa).

Piszą do *Schles. Ztg.* z Petersburga: Tutejsi korespondenci dzienników angielskich rozsiewają niepokojące pogłoski o sprzysiężeniach i spiskach, oraz licznych aresztowaniach. Wiadomości te są, jeżeli niezupełnie nieprawdziwe, to w każdym razie przesadne. Faktem jest to tylko, iż przed dwoma tygodniami aresztowano kilku studentów tutejszej akademii leśnej i wojskowo-lekarskiej akademii, a aresztowania te pozostają w związku ze znanemi wypadkami w Szwajcaryi, które stały się powodem wydalenia ztamtąd pewnej liczby Rossyan, Polaków i izraelitów. Nieprawdą jest natomiast, jakoby uwięziono kilkunastu oficerów semenowskiego pułku gwardyi i artyleryi gwardyjskiej. Przed Wielkanocą aresztowano wprawdzie kilku oficerów artyleryi, należą oni jednak wyłącznie do artyleryi liniowej. Zresztą, z wyjątkiem dwóch, oficerów tych wypuszczono już na wolność. Ruch między oficerami nie ma prawie nic wspólnego z ruchem nihilistycznym i nietyle zmierza do gwałtownego obalenia istniejących urządzeń państwowych, jak raczej do przygotowania gruntu pod idee konstytucyjne. Takie idee krzewią się widocznie między inteligentną ludnością rossyjską, przedstawiciele jednak obecnego systemu rządowego spoglądają z taką samą zgrozą na zwolenników konstytucyonalizmu, jak na nihilistów, z którymi zresztą nikt z przyzwoitych ludzi nie sympatyzuje; krzewiciele jednak idei konstytucyjnej zyskują coraz więcej gruntu, a przyszłość do nich niezawodnie należy.

Nowy minister spraw wewnętrznych p. Durnowo — pisze dalej korespondent wrocławskiego dziennika — jest w szeregu dzisiejszych rossyjskich mężów stanu najzwyczajniejszem zerem i ani w złem, ani w dobrem niepodobny zgoła do swego poprzednika hr. Tołstoja.

P. Durnowo jednakże jest jednym z najzręczniejszych i najprzyjemniejszych ludzi. Jego elastyczność, uprzejmość i umiejętność podobania się, pomogły mu do zdobycia najważniejszej w Rossyi teki ministeryalnej. Był on kandydatem carowej i został ministrem. Ma on trzech pomocników (sekretarze stanu), których skłonności i zapatrywania są wręcz odmienne. Dwaj z nich, ks. Gagarin i generał Szebeka chcą już opuścić swe posady, a trzeci Plewe, bezwątpienia najzdolniejszy między nimi zostanie niezawodnie prędzej lub później następcą p. Durnowo. W każdym razie ogólnem jest niezadowolnienie zarówno w obrębie jak po za obrębem ministerstwa, a powszechnem jest przekonanie, iż dnie p. Durnowo są policzone. Gdy p. Durnowo był marszałkiem szlachty a później gubernatorem Jekaterinosławskim cieszył się niezwykłą miłością wszystkich właścicieli ziemskich, z którymi wyłącznie obcował. Wszystkiem zajmowali się szefowie kancelaryjni, p. Durnowo zaś bawił się tylko, polował i t. d. to też gubernia jekaterinosławska nabrała smutnego rozgłosu pod względem złej administracyi i sprzedajności urzędników. Gubernator jednak był i jest mężem absolutnie czystych rąk a osobisty jego charakter jest bez skazy.

Pol. Corr. pisze, iż w kołach petersburskich mianowanie hr. Ignatiewa, brata znanego dyplomaty, towarzyszem ministra spraw wewnętrznych Durnowa, nie wywołuje wielkiego zadowolenia. Nie odznaczył on się dotąd niczem, coby o zdolności jego na męża stanu świadczyło. Powiadają że Tołstoj miał kiedyś wspomnieć carowi o wysokich zdolnościach Ignatiewa tak, że w nim można upatrywać przyszłego ministra spraw wewnętrzych. Tem to zdaniem powodował się car w chwili zamianowania Ignatiewa towarzyszem Durnowa, a prawdopodobnem jest nawet zamianowanie go ministrem spraw wewnętrznych, jeśliby się sprawdzić miały pogłoski iż Durnowo zamierza podać się niedługo do dymisyi.

Książę czarnogórski wyjechał dnia 4 b. m. do Kijowa. Na dworzec kolejowy odprowadzili księcia wielcy książęta oraz członkowie Towarzystwa słowiańskiego dobroczynności z generał-adjutantem hr. Ignatjewem na czele. W imieniu Towarzystwa odczytano utwór poetyczny „Ruś-Czarnij-górze.“

KRONIKA

Lwów 7 czerwca.

— **Najj. Pan** przeznaczył drugą reprodukcyę portretu ś. p. Cesarzewicza Rudolfa, pendzla Ajdukiewicza, dla Najd. Swej córki Księżny Gizeli.

— **JE. p. Minister skarbu** dr. Dunajewski udał się z pogrzebu ś. p. Alfreda hr. Potockiego w Łańcucie, do Tyczyna.

— **Jan Aleksander hr. Fredro**, jak się ze szczerą radością dowiadujemy, ma się już znacznie lepiej.

— **Hr. Lanckoroński** powraca ze swej podróży po Azyi, przez Amerykę; zaś ks. Paweł Sapieha udał się z Japonii przez Syberyę z powrotem do domu.

— **Wycieczka Koła literacko-artystycznego** do Brzuchowic, urządzona wczoraj po południu, miała świetne powodzenie, dzięki zabiegom komitetu, który się postarał o wszelkie wygody i skrupulatne wykonanie programem objętych rozrywek. W konkursie za najudatniejszy wiersz do danych z góry końcówek, otrzymał pierwszą nagrodę, mianowicie broszurę „Nauka o pielęgnowaniu roślin pastewnych“, pan L. D.; drugą nagrodę pani M. K. Członek Koła, p. E. Trzemeski, odfotografował całą drużynę wycieczkowców. Po rozmaitych igrzyskach „olimpijskich“ i tańcach, ognie sztuczne około godziny 10 zakończyły zabawę.

— **Komitet „leczniczej“ kolonii,** którą bardzo często biorą za jedno z koloniami „wakacyjnemi“, wydał następującą odezwę, godną poparcia ze strony wszystkich prawdziwych przyjaciół dzieci: Od roku 1885 istnieje w Zakładzie kąpielowym rymanowskim, pod protektoratem hrabiny Anny Potockiej, niezmiernej doniosłości instytucya humanitarno-pedagogiczna. Instytucyą tą jest I. i jedyna dotąd w kraju lecznicza kolonia wakacyjna. Celem tej instytucyi jest: a) danie sposobności leczenia się radykalnego chorej, skrofulicznej dziatwie szkolnej; b) stworzenie ogniska towarzyskiego i pedagogicznie prowadzonego, około którego skupiaćby się mogły wszystkie dzieci na kuracyi przebywające, z ich moralnym i fizycznym pożytkiem. — Połączenie tych dwóch zadań jest wielkiej doniosłości i stanowczo wyróżnia instytucyę naszą od wszystkich pokrewnych zakładów za granicą. Jakiej zaś jest ono doniosłości, pojmie każdy, kto choć raz był w potrzebie udać się z rodziną całą do wód dla kuracyi dziecka, lub zmuszony był wysyłać je do zdrojowisk pod obcą opieką. Pojmie wreszcie i ten, kto choć raz doświadczył, ile dla samych nawet rodziców przedstawia trudności należyte zajęcie się dziećmi w zdrojowiskach po za godzinami właściwej kuracyi. Kolonia składa się z dwóch oddziałów, żeńskiego i męskiego, każdy pod kierownictwem kwalifikowanych do tego pedagogów; nad nimi zaś czuwa dyrektor. O rozwoju kolonii najlepiej poświadczyć mogą następujące liczby: W roku 1886 wszystkich należących do kolonii było 28, z tych leczących się 25; wydatki na kolonię 937 zł. 37 ct. W roku 1887 na 36 należących do kolonii, było leczących się 30; wydatki 1062 zł. 46 ct. W roku ubiegłym zaś na 50 należących do kolonii, było 42 leczących się, wydatki 1700 zł. 39 ct. Podobna instytucya wszakże, ażeby mogła należycie się rozwinąć, potrzebuje mieć własne zabudowanie. Komitet też, licząc na sympatyę i dotychczasowe powodzenie, postanowił dołożyć wszelkich starań, by módz już w roku bieżącym przystąpić do budowy własnego pawilonu. Grunt w najpiękniejszem a odosobnio-

nem miejscu, zawdzięczając wspaniałomyślnej ofiarności czcigodnej Protektorki leczniczej kolonii, już posiadamy. Plany budynku gotowe, wedle których, w ciągu lata o dwóch sezonach, korzystać będzie mogło z kuracyi 120 dzieci. Lecz zebrany dotąd fundusz na cel budowy wystarczającym nie jest. Dlatego komitet udaje się do wszystkich przyjaciół dzieci, by dobrowolnemi datkami na rzecz budowy leczniczej kolonii przyczynić się raczyli do utrwalenia dzieła iście humanitarnego, które dotąd stoi tylko ofiarami ludzi zacnych i poświęconych.

Ponieważ wszakże leczniczą kolonię rymanowską — bardzo często biorą za jedną z koloniami higienicznemi, które zwyczajnie zwą wprost wakacyjnemi, dla tego, bez ujmowania doniosłości i znaczenia tym ostatnim, które również całą sympatyę naszą posiadają, uważamy za potrzebne zaznaczyć różnice a mianowicie:

1. że kolonia rymanowska jako lecznicza nie przyjmuje dzieci, potrzebujących li świeżego powietrza, dla których właśnie stworzono kolonie higieniczne czyli t. z. wakacyjne — lecz wyłącznie dzieci skrofuliczne i to takie, dla których jest konieczną kuracya wodami jodowemi, mianowicie kąpielami; 2. że kolonia rymanowska jest przeznaczona dla dziatwy szkolnej całego kraju, czyli jest instytucyą krajową, jak o tem świadczą wymownie sprawozdania nasze — gdy tymczasem kolonie higieniczne tak w Warszawie, Poznaniu jak w Krakowie, Tarnowie czy Lwowie, są przeznaczone li dla dziatwy tych miast, których nazwę noszą; — wreszcie 3. że lecznicza kolonia rymanowska zostaje pod oddzielnym zarządem t. j. pod opieką krajowego „Towarzystwa leczniczych kolonii wakacyjnych.“

Wszystkich też, którzy naszą instytucyę raczą wspierać, mianowicie drogą dzienników lub za pośrednictwem osób nieobeznanych bliżej z odrębnym charakterem naszej kolonii, upraszamy najusilniej, by raczyli wyraźnie zaznaczyć, iż datki swe przeznaczają na „leczniczą“ kolonię rymanowską.

Niech nam będzie wolno w końcu podnieść, iż na zeszłorocznej Wystawie higieniczno-lekarskiej, urządzonej podczas V. Zjazdu lekarzy i przyrodników polskich we Lwowie, lecznicza kolonia rymanowska „za dotychczasową swą działalność jako też przedłożone plany budować się mającego domu dla kolonii“ otrzymała srebny medal zasługi. Liczymy też, że i ogół społeczeństwa, w szczególności zaś instytucye i zakłady, których wychowańcy z dobrodziejstw leczniczej kolonii korzystali lub korzystać mają prawo, uznając jej usiłowania, użyczą jej swego poparcia. Datki, jakie złożycie, w obec Boga staną się niezawodnie najmilszą ofiarą, jaką uczynić jesteście w stanie na intencyę najdroższych sercu waszemu istot. Łzy zaś radości ty h, którzy korzystając z dobrodziejstw leczniczej kolonii rymanowskiej, odzyskali zagrożone zdrowie i uratowani zostali od charłactwa całego może życia, spłyną Bożem błogosławieństwem na was i na dzieci wasze.

Wł. Gniewosz, prezes komitetu I. kraj. leczniczej kolonii w Rymanowie.

Dr. J. Żuliński, sekretarz.

PS. Imiona wszystkich ofiarodawców, prócz ogłoszenia w dziennikach i w rocznem sprawozdaniu, wpisane będą w Złotą księgę kolonii rymanowskiej. Nazwiska zaś tych, co złożą przynajmniej 50 złr., wpisane będą na marmurowej tablicy, wybudować się mającego własnego dla kolonii domu. — Wszelkie datki upraszamy przesyłać na ręce skarbnika leczniczej kolonii Wgo Wł. Zontaka. Lwów — Muzeum hr. Dzieduszyckiego.

— **W programie festynu akademickiego**, który odbędzie się na Wysokim zamku 9 czerwca, figurują, prócz loteryi fantowej, koncertu pełnej kapeli pułku nr. 30 i premii dla dzieci (welocyped i lalka) także biuro poste-restante i Jednodniówka. Oprócz tego ogłasza komitet dwa konkursa, a to na najlepszy i najgorszy dowcip i dla mężczyzn konkurs piękności. Rolę sędziów przy drugim raczą objąć łaskawie panie, obecne na festynie, które przy biletach wstępu otrzymają kartki do głosowania. Głosowanie odbędzie się w sposób poręczający zupełną dyskrecyę. Przy pierwszym konkursie przyznawać będą nagrodę uproszeni znani humoryści lwowscy. Spiew „Echa“ przyczyni się znacznie do urozmaicenia programu. Strzelnica, huśtawki i t. p. służyć będą amatorom, a puszczenie balonu, koncert na szklankach i pochód z lampionami zakończą festyn.

— **Posiedzenie naukowe** sekcyi lwowskiej towarzystwa lekarzy galic. odbędzie się w sobotę, dnia 8 b. m., o godzinie 6 wieczorem w ratuszu na II piętrze. Porządek dzienny: 1. Sprawozdanie komisyi w sprawie biblioteki. 2. Dr. Pisek, ciąg dalszy: „O osłabieniu nerwowem serca“. 3. Dr. Barącz: „O charłactwie sluzo-opuchlinowem (Myxooedema)“ z demonstracyą chorej. 4. Dr. Jasiński: „Kilka słów o lecznicach“. 5. Dyskusya nad zdrojowiskami krajowemi.

= **Podrzucenie dziecka.** Wczoraj przed godziną 11 w nocy, znaleziono na progu sklepu Abrahama Lufta pod l. 29 przy ulicy Karola Ludwika, dziecię płci żeńskiej, kilkunastu miesięczne przez niewyśledzoną dotychczas osobę podrzucone. Biedną sierotkę umieszczono w szpitaliku św. Zofii.

— **Zapiski policyjne**. Skradziono złoty damski zegarek kryty, na czarnej tasiemce, wart. 40 zł.; męskie skankowe futro z dużym kołnierzem, bronzowem suknem pokryte, wart. 50 zł.; granatowe palto; 9 męskich koszul, 6 par kalesonów i bronzowe spodnie wart 30 zł.; popielatą płócienną firankę w czerwone pasy, haftowaną serwetę i termometr, z werandy pod l. 14 przy ulicy św. Wojciecha. — Zgubiono dużą letnią chustkę w kratki, a drugą niebieską harasową. — Znaleziono dwa duże klucze w Rynku. — Zakwestyonowano sześć srebrnych monet, dwa owancygiery, jeden z matką Boską z roku 1848, a drugi z roku 1805, monetę niemiecką z roku 1876, węgierską i polską z czasów Zygmunta I.

— **Statystyka policyjna.** W miesiącu maju 1889 r. aresztowała tutejsza c. k. dyrekcya policyi 863 osób, a mianowicie: za podejrzenie zbrodni morderstwa 3, za kradzież 111, za oszustwo 5, za sprzeniewierzenie 3, za podrzucenie dziecka 1, za uszkodzenie cielesne 8, za stręczenie do nierządu 3, za obrazę straży 15, za dezercyę 1, za dręczenie zwierząt 9, za nieostrożną jazdę 2, za zakazany powrót do Lwowa 41, za uchylanie się z pod dozoru policyjnego 17, za opilstwo 62, za żebranie 26, za włóczęgostwo i wstręt do pracy 156, za zgwałcenie 2, za burdy i bitki 89, za przekroczenie regulaminu dla dorożkarzy 55, za przekroczenie regulaminu służbowego 20, za przekroczenie przepisów dla prostytutek 44. Przystawiono z sądów do policyi po odbytej karze 114, z magistratu tutejszego do wyszupasowania 7, ze szpitala po wyleczeniu 21, dla braku przytułku i zatrudnienia 46, obcokrajowców dla braku utrzymania i wykazów legitymacyjnych 2, Z powyższych aresztowanych odstawiono do c. k. sądu krajowego karnego 38, do c k. sądu powiatowego karnego 204, do magistratu celem sprawdzenia przynależności i ulokowania 56, w celu wyszupasowania 120, do szpitala głównego na słabości zakaźne 25, a na słabości skórne 10; policyjnie ukarano 410. Za przekroczenia ustawy o ochronie zwierząt i rozporządzenia o porządku jazdy, ukarano z wolnej stopy w 8 faktach grzywną w ogólnej kwocie 7 zł. 50 ct. Z wolnej stopy odstawiono do głównego szpitala 16 prostytutek na słabości zakaźne.

— **Z obserwatoryum** c. k. szkoły politechnicznej we Lwowie, dnia 7 czerwca 1889 r Barometr opada.

W ubiegłej dobie, licząc od godziny 12 w południe, mieliśmy wiatr przeważnie północny, niebo przeważnie czyste a powietrze miernie wilgotne.

Srednia temperatura doby była +13·8°C, najwyższa +16 2°C, najniższa +5·0 C w nocy.

Przez całą dobę mieliśmy pogodę; dziś rano małą mgłę.

Zniżka barometryczna 750 do 755 mm. znajdowała się w Sycylii; zwyżka 775 do 770 w południowej Szwecyi.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 9 rano 765 mm.

Prognoza na dobę następną od 12 godziny dnia 7 czerwca b. r.: Wiatr z północno-zachodniej strony, średnia temperatura doby się podnosi, niebo w części pogodne a powietrze miernie wilgotne; pogodnie, co najwięcej deszcz chwilowy.

— **Dla pogorzelców miasta Podhajec**. Wielki festyn na Wysokim Zamku urządzają dnia 12 b. m. oficerowie pułku nr. 55, na dochód dotkniętych pożarem mieszkańców Podhajec. Pan pułkownik Spiess de Braccioforte zajmuje się głównie urządzeniem wspaniałego koncertu. Do współudziału w tymże zaproszoną została „Lutnia“, której chór męski wykona najpiękniejsze części swego repertuarza. Gdy nadmienimy nadto, iż dziać się to będzie przy dźwiękach wybornej orkiestry 55 pułku, to już zbytecznem byłoby zachęcać publiczność więcej. Orkiestra ta w ciągu swojej działalności zimowej, zasłużyła sobie najsłuszniej na miano najlepszej i najartystyczniej prowadzonej, podobnie jak i jej kapelmistrz p. Bachó zjednał sobie tak zdolnościami swemi jak i zachowaniem uznanie i sympatyę ogólną. Koncert, którego bogaty program podamy później, rozpocznie się o godzinie 5 po południu, pozwoli tedy publiczności dostatecznie użyć przyjemności słuchania pięknej muzyki wśród świeżego powietrza i zieleni.

— **Stryjski miejscowy komitet ratunkowy** pogorzelców, ukończywszy swe czynności, rozwiązał się i przedkłada do publicznej wiadomości następujące zamknięcie rachunkowe:

Dochody: Dar Najjaśń. Pana 5.000 zł., Prezydyum c. k. Namiestnictwa 500 zł., Wydział krajowy 1.000 zł., krajowy komitet ratunkowy pogorzelców miasta Stryja 91.000 zł., ck. starostwa, wydziały Rad powiatowych, magistraty, zwierzchności gmin, kasy oszczędności, za pośrednictwem dziennikarstwa, urzędy parafialne, komitety, zbory izraelickie, instytucye, zakłady, osoby prywatne etc. 50.850 zł. 54½ ct., razem 148.350 zł. 54½ ct.

Wydatki: pomoc doraźna 29.560 zł 59 ct., akcya ratunkowa 4411 zł. 22 ct., kupcy 82.000 zł., rzemieślnicy i przemysłowcy 17.780 zł., inteligencya 11.537 zł. 90 ct., kościół, cerkiew, bractwa, cechy, synagoga i cele wytknięte 1.515 zł. 76½ ct., książki dla biednych uczniów 342 zł. 35 ct., wydatki administracyjne 1.202 zł. 72 ct., razem. 148.350 zł. 54½ ct.

Powyższe zamknięcie rachunkowe sprawdziła komisya lustracyjna, wybrana z łona komitetu ratunkowego i udzieliła ściślejszemu komitetowi absolutoryum Szczegółowe rachunki i dokumenta kasowe złożone są do przejrzenia przez ofiarodawców i obdzielonych w sekretaryacie Rady powiatowej w Stryju, do końca bieżącego roku.

† **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie Michał Łopaczyński, emer. c. k. radca rachunkowy Namiestnictwa, w 64 roku życia.

W Bochni pani Marya z Nawrockich Kościukowa, przeżywszy lat 66.

W Warszawie pani Joanna z Morzkowskich Bobr Piotrowicka, matka Maurycowej hr. Potockiej i Juliuszowej hr. Dzieduszyckiej, urodzona r. 1807.

— **Poświęcenie pomnika Jana Kochanowskiego** na placu tumskim w Poznaniu nastąpi w d. 11 b. m., o godzinie 10 z rana, po mszy w kościółku Panny Maryi *in summo*, którą odprawi ks. prałat Dorszewski i dokona aktu poświęcenia.

— **W Ojcowie**, w Królestwie, jak donosi depesza *Wiener Abendpost*, władze rosyjskie aresztowały 41 studentów krakowskich, którzy urządziwszy tam wycieczkę, spiewać mieli pieśni patryotyczne.

— **Szach w Warszawie**. W niedzielę o godzinie 10 rano szach przybył na dworzec kolei wiedeńskiej, gdzie powitany został przez margr. Z. Wielopolskiego, szefa żandarmów Brocka, gubernatora warszawskiego bar. Medema, oberpolicmajstra pułk. Kleigelsa i komendanta miasta gen. Kuźmina. Szach zajął miejsce w wagonie dworskim wraz z gen. Popowem. Pociąg poprowadził do Koluszek dyrektor kolei inż. Sulikowski, gdzie szach przesiadł się do kolei dąbrowskiej. Wszystkie ważniejsze stacye po drodze zalegały tłumy ciekawych, pragnących ujrzeć oblicze władcy Persyi. Kilkowiorstową przestrzeń pomiędzy stacyą Jeleń a Spała przebyto w powozach dworskich. Po spożyciu śniadania, zastawionego w pałacyku myśliwskim, ozwał się głos rogu, nawołujący do łowów. Wyruszono więc o godzinie 3½, na polowanie do leśnictwa Radzice nad Pilicą. Dwustu naganiaczy płoszyło zwierza. Pierwszy dzik wyszedł na pułk. Kellera, który celnym strzałem powalił go na miejscu. Na dostojnego myśliwego wypuszczono ogromną maciorę, która legła również na miejscu od kuli ze sztucera szacha. Wogóle zabito 7 dzików, a dwa z nich powalił władca Iranu. Po polowaniu szach powrócił do Warszawy o godzinie 10 wieczorem. Na dworcu wiedeńskim oczekiwały gościa te same osoby, które go odprowadzały rano. Plac przed dworcem zalegały tłumy, witające szacha okrzykami.

— **Grad** wielkości jaja spustoszył przedwczoraj okolicę Frankfurtu.

— **Alatri**, znany w Rzymie filantrop i naczelnik żydowskiej gminy tamtejszej — umarł w tych dniach, licząc lat 84. Pius IX lubił tego poważnego Izraelitę — i ilekroć powstawały jakie nieporozumienia pomiędzy żydami a władzami papieskiemi, przyzywał do pałacu swego Alatriego i sprawę z nim załatwiał ku obustronnemu zadowoleniu. Po zajęciu Rzymu w r. 1870 Alatri został wybrany do rady miejskiej i niejednokrotnie występował w tej korporacyi w obronie interesów Kościoła katolickiego, tak, że Pius IX, znany z dowcipu, powiedział pewnego razu: „Zaprawdę w całej radzie municypalnej rzymskiej jest tylko pół-chrześcianina, a tym jest żyd Alatri!“

— **W Neapolu** na via Christallini znaleziono podziemne sklepienia, zawierające groby. Pochodzą one wedle słów znawców z pierwszego stulecia przed Chrystusem. Groby przyozdobione są wspaniałemi wyrobami z marmuru i gliny czerwonej i noszą na sobie przeważnie greckie napisy a po części łacińskie. Wejście do sklepienia przybrane jest w olbrzymią głowę Meduzy, podłoga wyłożona piękną mozajką.

— **Trzęsienie ziemi w Północnej Francyi**. W d. 30 maja dało się uczuć w całej Północnej Francyi dość silne trzęsienie ziemi. W Cherbourgu dało się uczuć około godziny 8 wieczorem dwie sekundy trwające wstrząśnienie. Drugie trzęsienie nastąpiło o godzinie 8 minucie 45, lecz mniej silne niż pierwsze; krótko potem trzecie jeszcze słabsze trzęsienie. W kościele Św. Trójcy spadł gzems w przedsionku. W Saint-Vast la Bougne odczuto o godź. 8 dwie sekundy trwające wstrząśnienie. W Granville nastąpiło krótko po godź. 8 trzęsieni ziemi, które wielki niepokój wywołało pomiędzy mieszkańcami. Trzęsienie trwało sekundę, kierunek był z północno-zachodu na południowo wschód. W Rouen dało się uczuć o godź. 8½ wieczorem silne trzęsienie trwające 3 do 4 sekund. W górnych piętrach domów meble zaczęły się poruszać; w mieszkaniach parterowych trzęsienie mniej dało się uczuć. Obyło się bez wypadku. Dzień był wyjątkowo gorący i grożący burzą. O tym samym mniej więcej czasie nastąpiło trzęsienie ziemi na wyspie Guersey, a dnia następnego z rana w Paryżu.

— **Cała z brylantów**. W zakładzie jubilerskim p. Martin Posno w Paryżu wykończają obecnie przedmiot, przeznaczony na wystawę, a niezwyczajny, jak sama wieża Eiffel. Jest to też wieża Eiffel, ale cała z brylantów. Wysoka na jeden metr, nie licząc chorągiewki, zbudowana ze złota i srebra, którego użyto około 40 kg., cała jest wysadzana dyamentami. Około 30.000 brylantów lśni się na niej, które gdyby w prostej linii jeden przy drugim zestawić, ułożonoby pas drogich kamieni od najwyższej w Paryżu kamienicy wyższy. Budowę pierwowzoru zachowano przytem do najdrobniejszych szczegółów, nawet szczytową chorągiew wieży Eiffla odrobiono z brylantu, rubinu i szafiru; powiewa ona ponad drobną latarnią, w której nieustannie tlić się będzie światełko elektryczne.

— **Truciciel**. Przed sądem przysięgłych w Rouen stawał prowizor apteczny Pastré-Beaussier, oskarżony o otrucie kilkudziesięciu osób. Okradał on mianowicie swych chlebodawców, każdemu zaś, kto go mógł złapać na gorącym uczynku, podawał truciznę w jedzeniu lub winie. Mimo to przecież, urządzał się tak przebiegle, że stanowczych dowodów przeciw niemu nie znaleziono. To też, choć rzeczoznawcy znaleźli tu i owdzie ślady trucizny, choć przeszło sześćdziesięciu świadków wystąpiło przed kratki, Pastré zapierał się. Sędziowie, postawieni w obec możliwości albo skazania go na śmierć przez uznanie winy, albo uwolnienia zupełnego, wybrali to ostanie. Pastré wyszedł z sali wśród okrzyków oburzenia, tak zimny i spokojny, jak był nim w czasie śledztwa.

— **Do Afryki.** W wyprawie p. Aleksandra Kargopołowa do Afryki bierze udział także i Piotrkowianin, p. Ignacy Cękalski, który już wyjechał do Odessy dla połączenia się z wyprawą. Po przybyciu na wybrzeże półwyspu Somalskiego, wyprawa zapuści się w głąb Afryki. Rozporządza ona podobno kapitałem w sumie 180.000 rubli.

— **Błyskawice perłowe** opisał dr. Junker w świeżo ogłoszonej swej pracy „Reisen in Afrika“. Błyskawica ta przedstawiała zygzakowate linie, które składały się jakby z luźno, szeregiem ułożonych, silnie świecących pereł, spadających od zenitu ku zachodowi. Nadzwyczaj silny grzmot towarzyszył temu osobliwemu zjawisku.

— **Powódź w Pensylwanii**. W uzupełnieniu szczegółów, we wczorajszym numerze *Gazety* naszej podanych, o strasznej klęsce powodzi w Pensylwanii, podajemy treść dalszych telegramów zaatlantyckich. Nie ulega wątpliwości, iż katastrofa jest o wiele okropniejszą, aniżeli w początkach mniemano. Oprócz pięciu miasteczek i wsi, o których zatopieniu wczoraj pisaliśmy, powódź spustoszyła w dolinie Conemangh miejscowości: Cambria, Morrelville, Sheridan i Woodwale do tego stopnia, że zaledwie ślad z nich pozostał. Z 55.000 mieszkańców tej okolicy, o ile do dziś dnia sprawdzono, najmniej 20.000, a prawdopodobnie 25.000 padło ofiarą tego niesłychanego przewrotu. Szkody obliczają na 50 milionów dolarów. Cała dolina rzeki Conemangh przedstawia straszny obraz spustoszenia, a brzegi miejsc, z których woda ustąpiła, pokryte są trupami ofiar, szczątkami sprzętów różnych i bydłem zatopionem. Do Pittsburga przypłynęły z wodą pierwsze zwłoki w sobotę, a do wtorku wieczorem wydobyto 1100 trupów. Najokropniejszy jednak wypadek wydarzył się w Johnstown, gdzie — jak wiadomo — w naniesionym wodą do mostu kolejowego kompleksie domów, wszczął się pożar, przyczem około 1200 ofiar, ratując się przed wodą na belkach i gruzach domów, znalazło śmierć w płomieniach.

Szlak kolei pensylwańskiej na dalekiej przestrzeni został podmulony, a 3 pociągi osobowe zalała woda, z tych jeden pociąg spacerowy z 600 pasażerami.

W Johnstown leżą szczątki z trzech lokomotyw i bardzo wiele wagonów osobowych z ciałami podróżnych. Pomoc mogła być udzielaną tylko w rzadkich wypadkach, a serce rozdzierającą scenę przedstawiał widok konania osób w wagonach. Zalane zostały w ogóle nisko położone miejscowości, a w Waszyngtonie niektóre ulice są pod wodą.

Przerwana tama rezerwoaru koło Johnstown ma długości 900 stóp; grubość jej u spodu wynosiła 90 stóp, z wierzchu zaś 20 stóp; wysokość podają na 110 stóp. Rezerwoar sam przedtem był istnem jeziorem, wodą z kanału pensylwańskiego zasilanem, a od czasu, gdy go użyto na zbiornik wody, należał do pewnego pittsburskiego Towarzystwa łowieckiego i rybackiego. Głębokość jeziora w zwykłym stanie wynosiła około 100 stóp.

Z Nowego Jorku donoszą: Ci, co przeżyli katastrofę, obozują na wzgórzach obok miast położonych. Nędza, jaka ich czeka, nie ma granic. Wielu szuka dobrowolnej śmierci w falach, inni chodzą jak obłąkani. Bandy rabusiów okradają zwłoki z kosztowności, kieszenie napełniają pierścieniami, kóiczykami, w ogóle rabują co się da. Ludność w niektórych wypadkach, po schwytaniu rabujących, sama wymierzyła sobie sprawiedliwość i tak utopiono czterech rzezimieszków, dwóch zastrzelono, trzech zaś pomimo prośby o łaskę powieszono — Milicya, sprowadzona na miejsce, utrzymuje obecnie porządek.

Ruch pociągów na kolejach Pensylwanii nie będzie przed czterma tygodniami przywrócony. Oddział żołnierzy odszedł na widownię katastrofy celem szybkiego grzebania ofiar, którymi założone są brzegi aż po Pittsburg. Prezydent Harrison pojedzie tam prawdopodobnie jeszcze dziś, celem naocznego przekonania się o rozmiarach katastrofy, która całe Stany Zjednoczone Ameryki w ciężkiej pogrążyła żałobie.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy ulicy Trzeciego Maja (dom Tennera), otwartą jest codziennie od godziny 10 rano do 4 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dnie powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

— **Zeszyt VI Przeglądu sądowego i administracyjnego**, wychodzącego we Lwowie pod redakcyą prof. dr. E. Tilla, zawiera: 1. Kilka uwag o najnowszym projekcie ustawy karnej, przez prof. dra. J. Rosenblata. 2. Projekt do ustawy o ustném postępowaniu sumaryczném przez prof. dra. Madeyskiego. 3. Początki prawa patronatu w Polsce, przez prof. dra. Abrahama. 4. Praktyka cywilno-sądowa 5. Pratyka karno-sądowa. — Zasady orzeczeń Trybunału kasacyjnego, przez dr. Wincentego Tarłowskiego. 6. Praktyka administracyjna. — Zasady orzeczeń Trybunału administracyjnego, przez dra. Aleksandra Małaczyńskiego. 7. Zapiski literackie: Dr. Leonard Piętak Prawo spadkowe rzymskie. (przez prof. dra. Zolla). — Ustawa z dnia 22 kwietnia 1889, o wykupnie prawa propinacyi. Ustawa z 30 grudnia 1875 o zniesieniu prawa propinacyi. Patent ces. z 8 listopada 1853... Z uwagami objaśniającemi wydał dr. Tadeusz Skałkowski. (przez prof. dra. Ernesta Tilla). — Die Praxis des Verwaltungsgerichtshofes. Periodische Uebersicht über die ges. verwaltungsgerichtliche Rechtssprechung nach einem Grundriss von dr. Leo Geller systematisch dargestellt von Dr. Herman Jolles. (przez prof. dra. E. Tilla). 8. Kronika: Towarzystwo prawnicze w Kołomyi. — Z kossowskiego Tow. prawniczego. — W sprawie należytości skarbowej. 9. Wiadomości urzędowe. 10. Ogłoszenia urzędowe.

Pogrzeb ś. p. Alfreda hr. Potockiego.

W zakończeniu sprawozdań z uroczystości pogrzebowych w Łańcucie, podajemy dzisiaj mowę żałobną prezesa Akademii umiejętności, dr. J. Majera, wygłoszoną w d. 5. b. m. nad zwłokami ś. p. Alfreda Józefa hr. Potockiego. Opiewa ona:

Stoimy nad zwłokami męża, któremu Opatrzność nie poskąpiła najpiękniejszych przymiotów rozumu i serca.

Szczęśliwy, kto darów tych używa w duchu miłości Boga i bliźniego, ku szczęściu własnej i dobru tej zbiorowej rodziny, która jest naszą ojczyzną. Błogosławią mu spółcześni, a cześć jego pamięci oddają potomni.

Mąż, którego świeża strata serca nasze przejmuje boleścią, zasłużył na to nie błyszczącym pozorem, nie uganianiem się za marnym poklaskiem, za łatwą do zdobycia, równie ponętną jak łatwo zmienną opinią; lecz świadomym prawego celu, cichym, poważnym a skutecznym udziałem we wszystkich sprawach, dobro kraju mającym na celu.

Nigdy też nie widzieliśmy go na arenie, gdzie zasługę zastępują słowa, a czyny szlachetne wyręczają się szumnym potokiem frazesów. Jego zasadą było więcej działać niż mówić, a działać dla dobra kraju wszędzie, gdzie tego była potrzeba i możność.

A zaprawdę, pola do tego nigdy mu nie brakło. Jak było ono szerokie, wiadomo powszechnie. Wyznawcze głosy świadków jego publicznego zawodu podniosły jego różnostronne zasługi, już jako ministra, wiernego doradcy Korony, jako członka Izby wyższej w parlamencie państwa, naczelnika kraju, członka i marszałka Sejmu krajowego, światłego, poważnego i poważanego przywódcy tego sejmowego grona, które acz nie działało pod głośną firmą postępu, niemniej wszelako gdzie należało, było postępowem, dając początek nie jednej zbawiennej dla kraju ustawie. Rozsiał on na tej różnej glebie ziarna politycznej mądrości i niepokalanego charakteru obywatelskiego, z czego wyrosłe kwiaty złożyły bogaty wieniec zasług, który zdobi i trwale grobowiec jego przyozdabiać będzie.

Gdy już w wymownych głosach oddano cześć zasługom zmarłego na tych różnych polach, dla mnie zostaje jedynie uszczknąć z wieńca tych zasług kilka tylko listków, wynikłych z gruntu poświęconego uprawie nauki; z harmonii czynów i zasług publicznych wydobyć tony tego tylko akordu, który był odźwiękiem jego udziału w życiu Akademii.

Zaledwie kilka dni upłynęło od chwili, gdy w innem miejscu, z obowiązku urzędu i popędu serca, przedstawić mi wypadło ten udział w świetle prawdy i wdzięczności. Było to obowiązkiem sumienia; bo im mniej ś. p. Alfred Potocki szukał ze swych czynów rozgłosu, tem więcej, gdy go już zabrakło, godzi się uchylić zasłony, po za którą ci nawet dostrzedz ich nie mogli, na których błogie skutki z podjętego działania najbliżej spływały.

Tym zaledwie komu wiadomym czynem, jest bezpośredni jego udział w sprawie powstania Akademii. Jego to, jako ówczesnego Prezesa Ministrów, przedstawienie działalności istniejącego podówczas w Krakowie Towarzystwa naukowego, wskazanie ważności jego zadania a zarazem braku stanowiska i środków potrzebnych do jego spełnienia, starczyły łaskawemu na nas Monarsze do objawienia swej najwyższej woli, ażeby skromne owo Towarzystwo przeobrażone zostało na Akademię.

Przyznanie w tej mierze wielkiej zasługi Alfredowi Potockiemu, nie umniejsza wdzięczności dla jego druha po świetności imienia, miłości kraju i obywatelskiej gorliwości Ordynata Przeworskiego ś. p. ks. Jerzego Lubomirskiego; — co tamten zasiał, ten wypielęgnował, bo jego pośrednictwo, jego niezmordowane zabiegi ułatwiły i przyspieszyły wykonanie woli Najjaśniejszego Pana.

Gdy temu stało się zadość, miłościwy Monarcha przyjął pod swoją najwyższą opiekę powołaną przez siebie do życia instytucyę, a powierzając jej bezpośrednie wykonywanie własnemu bratu, Jego Ces. Wysokości Arcyksięciu Karolowi Ludwikowi, uznał zarazem potrzebę ustanowienia zastępcy.

Był w kraju mąż otaczany powszechnym szacunkiem, mąż, zaszczycany nieocenionem zaufaniem Korony, mąż, który myślą poruszoną w sprawie Akademii, dał dowód wobec Najj. Pana, jak bliską Jego serca będzie ta nowopowstała instytucya; — tym mężem był hrabia Alfred Potocki, jemu też przypadło w udziale to zaszczytne zastępstwo, które, jako wice-protektor, pełnił z właściwą sobie gorliwością, dopóki dni życia starczyło.

Jeżeli udział jego w powstaniu Akademii długo, nawet dla jej członków, mógł być tajemnicą, to nie mogły być tajemni czyny po objęciu stanowiska wice-protektora. On bowiem był pośrednikiem i orędownikiem w każdej ważniejszej sprawie Akademii; on był naszym najbliższym powiernikiem, a w każdym razie doświadczonym i z pełni serca życzliwym doradzcą; jego obecność dodawała powagi i znaczenia naszym każdorocznym zebraniom publicznym; bo w Akademii ukochał on naukę, widząc w niej jeden z czynników dobra i znaczenia kraju i owo *palladium*, pod którem sprzeczne prądy życia społecznego mogą łagodnieć i zbliżać się do pożądanej równowagi.

Tak więc na każdem stanowisku, póki w tych martwych zwłokach biło serce a myśl nie zamarła, przedmiotem jej było dobro kraju, miłość wszystkiego, co zacne, piękne, prawe i poczciwe. Żal też po Tobie, czcigodny mężu, nie ograniczy się do obrębu Akademii, ani nawet do tych tylko wybranych, którzy czynów Twoich z bliska byli świadkami, lecz zapisze się głęboko w pamięci każdego, czyjego serca nie kazi namiętność, a stronnicze uprzedzenie nie wypacza zdrowego poglądu na sprawy publiczne.

Tem przekonaniem przejęty, żegnam Cię u progu przybytku wieczności, do której, po trudach doczesnych, wnosisz wieniec zasługi i czyste sumienie! Żegnam w osobie Twojej potomka słynnego w narodzie imienia, głowę przezacnej rodziny, obywatela zasłużonego krajowi; żegnam z rzewnem uczuciem w imieniu Akademii jej szczerego zwolennika, przyjaciela i dbałego o jej dobro opiekuna.

Będzie ci lekką ta ziemia, bo jej nie obciążyłeś żadnym czynem, który byłby niegodny jej prawego syna!

GOSPODARSTWO I HANDEL

(#) **Podniesienie ruchu przewozowego na kolejach galicyjskich**. Piszą nam z Krakowa: Królewska Dyrekcya kolei żelaznych w Wrocławiu zawiadomiła galicyjskie koleje, że od niedawna w obrocie między cesarstwem niemieckiem i Rumunią, przechodzą przez Galicyę znaczne przesyłki, które przeznaczone są dla skarbu rumuńskiego, mianowicie dla zarządu wojskowego i tamtejszych kolei państwowych i dla tego począwszy od granicy rumuńskiej transport ich odbywa się bezpłatnie, a względnie dla posyłek tych bywa stosowaną osobna taryfa zniżona.

Ponieważ w najbliższym czasie w zakres tego obrotu *transito* wejdzie przewóz różnych materyałów, mianowicie: armaty, części składowe karabinów, dalej lokomotywy, części składowe kolejowych wagonów osobowych i towarowych, materyały potrzebne do budowy portów i fortec, węgiel kamienny i t. p., zaś posyłki te z przyczyny wyjątkowego traktowania na rumuńskich kolejach żelaznych nie mogą być wysyłane na podstawie bezpośredniej dla niemiecko-rumuńskich kolei obowiązującej taryfy, przeto królewska Dyrekcya kolejowa w Wrocławiu proponuje ustanowienie nowej bezpośredniej taryfy do Suczawy, Vercierowy i Predeal na podstawie już poprzednio unormowanych zniżeń dla ruchu przewozowego między Rumunią a północnemi Niemcami; a mianowicie w ramach taryfy związku galicyjsko-północno-niemieckiego i wschodniego niemiecko-węgierskiego, a ostateczne załatwienie tej sprawy postawiono na porządku dziennym najbliższej konferencyi galicyjsko-północno-niemieckiego związku.

(#) **Transport szyn dla kolei Lwowsko-Czerniowieckiej.** Piszą nam z Krakowa: Kolej północna Ferdynanda w porozumieniu z c. k. kolejami Państwowemi i galicyjską koleją Karola Ludwika przyznała dla kolei Lwowsko-Czerniowieckiej na przewóz szyn i środków do umocowania tychże — jeżeli jako pełne ładunki wago nowe po 10.000 kg. z Trzcińca do Lwowa i Stanisławowa na Zwardoń będą transportowane, szczególnie zniżone ceny przewozowe. Wynoszą one za przewóz z Trzcińca do Lwowa koleją Karola Ludwika 106·2 zł., zaś z Trzcińca do Stanisława 112.4 zł.

Wskutek zawartego porozumienia, nastąpi podział na tej przestrzeni, który tą taryfą nie jest objęty, wedle taryfy, jaka dla innych gatunków przesyłek dotąd istnieje; do Stanisławowa zaś przez Kraków-Lwów i na Oświęcim-Podgórze-Lwów będzie z tą zmianą przeprowadzony podział, że kolej Lwowsko-Czerniowiecka na przestrzeni Lwów-Stanisławów nie będzie mogła liczyć większych należytości, jak tylko takie które służą na pokrycie wydatków.

Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Stan z dniem 31 maja 1889.

Asygnaty, czeki 1,222.318 zł. 41 ct. Emisye: *a)* 4½ procentowe listy zastawne 14,658.600 zł. *b)* 5 prc. Obligacye komunalne I Em. 1,206.500. Razem: 15,865.100 zł.

W głównym urzędzie menniczym w Wiedniu wybito i wobieg puszczono w roku 1888 następujące monety: srebrnych po 2 zł. 73.450 sztuk, po 1 zł. 6,572.045 sztuk razem 6,645.495 sztuk w łącznej sumie 6,718.945 ct. Lewantyńskich talarów (1 talar = 2, 10.483 zł.) 1.111.800 sztuk wartości 2,340.150 zł. — złotych sztuk 462.245 na sumę 3,104.532 zł. monet srebrnych zdawkowych a mianowicie po 10 ct. sztuk 5,081.620 wartości 508.162 zł. — monet miedzianych sztuk 21,620.000 wartości 200.000 zł. Ogółem wybito w roku 1888 monet sztuk 34,921.160 wartości 12,871.790 zł. w roku zaś 1887 sztuk 33,223.156 wartości 12,702.475 zł.

W węgierskim urzędzie menniczym w Kremnitz wybito 1,841.360 monet srebrnych po 1 zł. 344.829 monet złotych wartości 2,595.952 zł. 357.628 sztuk monety zdawkowej po 10 ct. i 10,334.145 sztuk jednocentowych.

Ogółem tedy w roku 1888 wybito monet sztuk 12,877.962 na kwotę 4,576.417 zł. a w roku 1887 sztuk 14,369.294 na kwotę 4,684.107.

⁂ **Targ zbożowy.** *) Dnia 7 czerwca 1888 r.

Lwów, pszenica 6·80 do 7·25, żyto 5·80 do 6·25, jęczmień browarny 6·25 do 7·—, owies 6·15 do 6·60, groch 6·50 do 10·50, wyka 6·75 do 7·50, rzepak 11·— do 11·65, lnianka —·—, koniczyna czerwona 50·— do 75·—, koniczyna biała 50·— do 60·—, koniczyna szwedzka 60.— do 75·—.

Tarnopol, pszenica 6·60 do 7·10, żyto 5·25 do 5·75, jęczmień browarny 5·60 do 6·75, owies 5.50 do 6·—, groch 6·— do 10·—, wyka 6·50 do 7·25, rzepak 11·— do 11·50 lnianka —·—, koniczyna czerwona 48·— do 74·—. koniczyna biała 50·— do 60·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Podwołoczyska, pszenica 6·50 do 7·10 żyto 4·75 do 5·35, jęczmień 5·— do 6·50, owies 5·60 do 6·—, groch 6·— do 10·—, wyka 6.— do 7·20, rzepak n. 11·10 do 11·65, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona —·— do —·—, koniczyna biała 48·— do 59 —, koniczyna szwedzka —·— do —·—.

Jarosław, pszenica 6·80 do 7·30, żyto 5·80 do 6·15, jęczmień 5·75 do 7·—, owies 5·80 do 6·15, groch 6·50 do 11·—, wyka 6·75 do 7·50, rzepak 11·15 do 11·65 lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 48·—, do 74·—, koniczyna biała 31·—, do 35·—, koniczyna szwedzka —·— do —·—, tymotka 20·— do 30.

Czerniowce, pszenica 6·50 do 7.20, żyto 5·70 do 6·70, jęczmień 5·80 do 6·10, owies 6·— do 6·35, groch 6·— do 10, wyka —·— do —·—, rzepak 11·— do 11·45, lnianka —·— do —·—, koniczyna czerwona 65·— do 68.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka.

Chmiel od —·— do —·— zł. nominalnie za 56 kilo, loco Lwów, nominalnie.

Okowita gotowa za 10·000 litrów pro loco Lwów 11·75 do 12·— zł.

Święta żydowskie przyczyniają się do zupełnej stagnacyi w handlu. — Ceny tylko nominalne.

*) Przedruk wzbroniony.

Połączenie kolejowe. Notą konsulatu rossyjskiego w Czerniowcach została zawiadomioną tamtejsza Izba handlowa, iż rada nadzorcza rossyjskiej kolei południowo-zachodniej zwołała na 12 b. m. nadzwyczajne posiedzenie celem obradowania nad budową linii ubocznej kolei Zmerinka-Nowosielica i Birzula, ewentualnie Kuty-Nowosielica dla połączenia z granicą austryacką.

Regulacya Wisły. W celu wyjednania funduszów na ostatnią seryę robót regulacyjnych Wisły pod Warszawą, zarząd komunikacyi zwrócił się do ministeryum o wyznaczenie dodatkowego kredytu, potrzebnego włącznie z pozostałemi funduszami w sumie 500.000 rubli.

Konferencya przedstawicieli rossyjsko-austryackich kolei. *Mosk. Wied.* donoszą, iż w tych dniach miała odbyć się w Petersburgu konferencya przedstawicieli kolei rossyjsko-austryackich, biorących udział w związku międzynarodowym komunikacyi bezpośredniej, w sprawie uregulowania istniejących obecnie taryf międzynarodowych pomiędzy Rossyą a Austryą w związku z zaprowadzoną w Rossyi reformą taryfową.

Kolej syberyjska. Dzienniki petersburskie donoszą, iż utworzona przy Towarzystwie technicznem komisya w sprawie kolei syberyjskiej przystąpiła do opracowania wniosków podkomisyj, które ukończyły w tych dniach swoje czynności. Komisya projekt swój złoży ministerstwu komunikacyi

Towarzystwo tramwajów w Petersburgu przystępuje do doświadczeń, czy nie dałoby się zastąpić elektrycznością koni i motorów parowych, używanych do poruszania wagonów.

OSTATNIA POCZTA

W sali marmurowej zamku cesarskiego w Wiedniu odbył się przedwczoraj obiad galowy, na który otrzymali między innymi zaproszenie: ks. kardynał Schönborn, nuncyusz apostolski Galimberti, Minister spraw zagranicznych hr. Kalnoky, Ministrowie hr. Schönborn i dr. Gautsch, ablegat papieski Lorenzelli i wielu dygnitarzy dworskich.

Wedle najnowszych dyspozycyj szach perski zamierza przybyć do Wiednia d. 22 sierpnia, zabawić tam trzy dni i udać się następnie przez Peszt do Konstantynopola.

Wielki mistrz ceremonii, hr. Hunyady, i minister rolnictwa, hrabia Falkenhayn, powrócili wczoraj rano z Łańcuta do Wiednia.

Dzienniki wiedeńskie zamieszczają bardzo szczegółowe opisy wspaniałego obrzędu pogrzebowego w Łańcucie, którego rozmiary, oraz charakter, wywarły w stolicy wrażenie.

Pan Minister, hr. Kalnoky, przyjmował przedwczoraj czarnogórskiego prezydenta senatu, Petrowicza.

Ambasador rossyjski, ks. Łobanow, złożył wizytę przebywającemu w Wiedniu następcy tronu czarnogórskiego, Danile i jego siostrom.

Na ostatniem posiedzeniu asekuracyjnej rady przybocznej, fungującej przy c. k. Ministerstwie spraw wewnętrznych, oświadczył reprezentant kolei żelaznych, radca dworu dr. Zehetner, iż koleje żelazne pragną, aby z dobrodziejstwa zabezpieczenia mogli korzystać także ci pra-

cownicy, którzy w myśl ustawy nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia i w tym celu projektowanem jest utworzenie osobnego oddziału asekuracyjnego. Rada przyboczna zgodziła się na to. Z porównawczego zestawienia liczby robotników kolejowych dowiadujemy się, iż takich robotników jest w Galicyi i na Bukowinie 2571, w całej zaś Austryi 18.212.

Komisya nieustająca dla projektu kodeksu karnego, przyjęła na przedwczorajszem posiedzeniu postanowienia karne przeciw zaburzeniu pokoju i innym czynnościom, przeciw porządkowi publicznemu, dalej fałszowaniu pieniędzy i papierów wartościowych, przeciw krzywoprzysięstwu, fałszywym zeznaniom i fałszywym oskarżeniom, wreszcie część postanowień projektu przeciw zbrodniom i przestępstwom, odnoszącym się do religii.

Ze względu na coraz większe znaczenie hygieny w fabrykach, centralny inspektor przemysłowy powołany został do najwyższej rady sanitarnej, jako członek nadzwyczajny. Do tejże rady powołani zostali także reprezentanci przemysłu aptekarskiego.

Do *Köln. Ztg.* telegrafują z Berlina: Na dworze poczyniono już podobno wszystkie przygotowania na przyjazd Monarchy austryackiego, którego oczekują 13 lub 14 sierpnia. Dnia 15 sierpnia odbędzie się na cześć Dostojnego Gościa wielka parada załogi berlińskiej. Cesarz zabawi w metropolii niemieckiej trzy lub cztery dni, a w każdym razie wyjedzie przed 18 sierpnia, który to dzień jako dzień swoich Imienin zwykł przepędzać co roku w Ischl w gronie rodzinnem. Również doniesienia o przyjeździe cara poczynają już nabierać nieco wyraźniejszych kształtów, potrzebują jednak potwierdzenia. Cesarz Wilhelm bezpośrednio po wyjeździe cara uda się do Meiningen celem rewizytowania księcia Jerzego. W połowie lipca wyjedzie do Anglii na wyspę White, poczem przybędzie do Londynu, a następnie zażywać będzie odpoczynku nad brzegami Bałtyku i oddawać się ulubionym ćwiczeniom morskim.

Konferencyę samoańską poczytać należy za pomyślnie zakończoną; oczekują już tylko ostatecznej odpowiedzi z Waszyngtonu co do niektórych szczegółów.

Przedwczoraj przybył do Warszawy w. książę Paweł Aleksandrowicz, i zamieszkał w pałacu Łazienkowskim, gdzie dany był obiad na 45 osób. Wczoraj wyjechał w. książę do granicy na spotkanie swej narzeczonej, królewny greckiej, Aleksandry.

Petersburski korespondent *Pol. Corr.*, omawiając wrażenie, jakie wywołał w samej Rossyi znany toast cara, podnosi, iż w Petersburgu są zdania, że car nie byłby się zdecydował przemówić w tym tonie, gdyby był nie uważał chwili obecnej za najodpowiedniejszą. W takim razie toast na to był obliczony, aby podziałać na przyjazne Rossyi koła ludności bałkańskiej i zachęcić je do wytrwania w usiłowaniach, przez nie podjętych, a oraz miał być ostrzeżeniem dla tych, którzy usiłowania te staraja się na Bałkanie zwalczać.

Tenże korespondent donosi dalej, iż między pozostałemi papierami po ministrze hr. Tołstoju znaleziono memoryał do cara Aleksandra, zredagowany na krótki czas przed śmiercią ministra. W memoryale tym hr. Tołstoj obwinia ministra sprawiedliwości, Manasseina, o tajne porozumiewania się z Polakami i katolikami, i oświadcza, iż tej to okoliczności przypisywać należy słabe postępy w russyfikacyi Polaków i w nawracaniu unitów na prawosławie

---

Kardynał arcybiskup Paryża, ksiądz Richard, wydał list pasterski, w którym roztrząsa znaczenie uroczystości stuletniego obchodu rewolucyi, i w końcu oświadcza, że Kościół nie potępia demokratycznej formy współczesnych społeczeństw, jak nie potępiał monarchicznych i arystokratycznych form innych stuleci. Kościół poczytuje legalną wolność obywatelską i używanie jej za odpowiednią; Kościół toleruje nawet niekiedy to, coby było fałszywem lub nieusprawiedliwionem w tej wolności, byle się to zgadzało ze zbawieniem duszy.

Dzienniki francuskie uporczywie twierdzą, że mimo zaprzeczeń zawarty został włosko niemiecki traktat wojskowy. Według depesz z Paryża, *Figaro* podaje nawet niektóre szczegóły, mianowicie: „W czasie ostatnich rokowań w Berlinie ks. Bismarck ostentacyjnie uchylał się od tych traktowań, ażeby zadokumentować wojskowy a nie dyplomatyczny charakter tej konwencyi. Bismarck odmówił tylko finansowej pomocy, której Włochy od Niemiec potrzebują. — Crispi — rzekł Bismarck, musi sam dopomódz sobie. Według tego samego źródła główny punkt traktatu ma być następujący: Armia włoska postawiona jest poniekąd na równi z bawarską. Wbrew wszelkim dyplomatycznym osłonom traktatu militarna delegacya w Rzymie jest liczniejsza, niż włoska w Berlinie. Obie delegacye mają być wcielone do obustronnych sztabów generalnych. Charakter obrony aliansu został zmieniony na zaczepny“ i t. d.

W Izbie włoskiej ubolewał deputowany Cavallotti, że akta w sprawie konsula Durando znane były ogółowi wcześniej, nim je przedstawiono Izbie. Na to deputowany Torraca wyraził zdziwienie, że frakcya, która w sprawie tej nalegała natarczywie o wyjaśnienia, obecnie manifestuje uczucia sprzeczne, co Cavallotti odparł twierdzeniem, iż chce całej prawdy, niettumionej interesem stronniczym, poczem wniósł wotum nagany za przedwczesne ogłoszenie aktów sprawy Durando.

W belgijskiej Izbie deputowanych zaszła na ostatniem posiedzeniu scena burzliwa z powodu następującego. Gdy Woeste, były minister sprawiedliwości w dyskusyi nad projektem reformy armii, zrobił hrabiemu d'Oultremont wyrzut, że gra rolę w duchu lewicy, odparł mu brukselski deputowany: „Wolę grać rolę w duchu partyi liberalnej, niż w duchu i interesie zagranicy“. Prawica protestowała wśród ogólnej wrzawy i oklasków mniejszości.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Gorlice, 7 czerwca. (*Tel. pryw*) Na wczorajszem posiedzeniu komitetu powiatowego otrzymał Wojciech Biechoński 36 głosów, dotychczasowy poseł Adam Skrzyński 9 głosów. Rezultat głosowania należy przypisać tej okoliczności, że komitet nie wykonał polecenia komitetu centralnego i nie wzmocnił się 25 członkami z okręgu sądowego Bieckiego, który w komitecie nie jest dostatecznie reprezentowany. Przeciw tej odmownej uchwale komitetu lokalnego ksiądz dziekan kanonik Pelc w imieniu licznego koła wyborców a mianowicie 14 proboszczów założył protest i odwołał się do komitetu centralnego.

Bruck, 7 czerwca. Najj. Pan przybył tu dzisiaj rano na inspekcyę wojsk drugiego okresu obozowego. W orszaku Monarchy znajdują się obaj generał-adjutanci i zagraniczni *attachés* wojskowi. Na dworcu kolejowym powitali Jego Ces. Mość Najd. Arcyksiążę Albrecht, generał broni König, liczni dostojnicy wojskowi i reprezentanci władz cywilnych. Najj. Pan powitał najpierw Jego Ces. Wysokość Arcyksięcia Albrechta, za szczycił krótką rozmową obecnego hr. Haracha, poczem dosiadł przygotowanego wierzchowca i udał się do obozu.

Eger, (Czechy) 7 czerwca. (*Tel. pryw.*) Najd. Arcyks. Rainer przyjął na audyencyi deputowanego Plenera, który bawił tu dla złożenia sprawozdania z czynności poselskich przed wyborcami.

Wiedeń, 7 czerwca. Ks. kardynał Ganglbauer spał tej nocy kilka godzin. Siły i zdolność mówienia wzmogły się nieco, przytomność jednak ciągle jeszcze zamącona. Chory nie poznaje osób swego otoczenia. Lekarze wyrażają nadzieję, iż powiedzie im się utrzymać życie dostojnego pacyenta.

Najj. Pan zapytywał z Brucku drogą telegraficzną o stan ks. kardynała. Nadeszły także zapytania od Najdost. Arcyksiążąt i z Krakowa od p. Prezesa gabinetu hr. Taaffego.

Wiedeń, 7 czerwca. Następca tronu czarnogórskiego Daniło i księżniczki Anastazya, Helena i Anna wyjechali wczoraj wieczorem do Rjeki i tam będą oczekiwać na księcia Mikołaja, który w towarzystwie księżniczki Milicy przybędzie dzisiaj z Petersburga do Wiednia, zabawi tu dzień jeden, następnie uda się do Rjeki, ztamtąd zaś do Cetynii.

Wiedeń, 7 czerwca. (*Tel pryw.*) Według listu z Petersburga do *Politische Correspondenz*, toast cara w Peterhofie miał na celu zachęcić ludy bałkańskie do wytrwania w sympatyach dla Rossyi, i odstraszyć tych, którzy tym sympatyom stawiają przeszkody.

Fremdenblatt wskazuje na opinię giełdy wiedeńskiej, że obecne poko jowe enuncyacye prasy rossyjskiej, przedewszystkiem *Journal de St. Petersbourg*, dążą do polepszenia ostatnich operacyj finansowych Rossyi, które niepomyślny wzięły obrót.

Praga, 7 czerwca. W rewirze hr. Sternberga i innych szybach, górnicy powrócili do pracy. Ogółem świątkuje jeszcze około 6000 górników. Deputacya robotników udała się z prośbą do namiestnika, aby władze ujęły się za tymi robotnikami, którzy okazują szczerą ochotę utrzymania jak najściślej porządku.

Berlin, 7 czerwca. W reprezentacyi miejskiej odczytano pismo cesarskie, wyrażające podziękowanie za serdeczne uczczenie i okazanie sympatyi dla potężnego sprzymierzeńca, króla Włoch, które władzom miejskim tudzież obywatelom berlińskim wyraziły najgorętsze podziękowanie.

Berlin, 7 czerwca. (*Tel. pryw.*) Półoficyalna *Post* grozi Szwajcaryi represaliami w razie gdyby rada związkowa nie przedsięwzięła kroków przeciw socyalistom.

Petersburg, 7 czerwca. *Journal de St. Pétersbourg* wyraża zdumienie z powodu pogłosek krążących na giełdach o zbrojeniach rossyjskich. Wszak zapewniano już wielokrotnie, że polityka Rossyi jest pokojową, o czem giełda wie lepiej niż ktokolwiek inny, gdyż w obec wielkich operacyj finansowych nie mogła wyjść ze strony Rossyi żadna wiadomość, ani też mogła ona uczynić cośkolwiek, coby było zdolnem zachwiać zaufanie i obudzić uczucie zaniepokojenia. Pogłoski, o których mowa, obliczone są widocznie na spekulacye giełdowe.

Belgrad, 7 czerwca (*Tel. pryw.*) Pewne koła rządowe serbskie nie uważają przywrócenia do godności metropolity Michała za akt polityczny, oświadczając, iż rząd serbski nie ścierpi, aby metropolita mięszał się do polityki.

Rzym, 7 czerwca. W Izbie deputowanych oświadczył Crispi, że doniesienie *Ag. Stefaniego* o obsadzeniu Kerenu jest prawdą. Z powodu, że naczelnik Barambasa Kafel zachował się dwuznacznie i lekceważył zaufanie rządu włoskiego, zarządzono zajęcie Kerenu przez wojska regularne, uwięzienie naczelnika i rozbrojenie jego żołnierzy.

Deputowany Bonghi zapowiedział interpelacyę, w której zapyta, czy obsadzenie Kerenu wywoła potrzebę wysłania świeżych wojsk i propozycye nowych kredytów zbytecznie przewyższających wydatki.

Rzym, 7 czerwca. Senat uchwalił przy odsłonięciu pomnika Giordano Bruno nie brać udziału.

Paryż, 7 czerwca. W dalszym ciągu obrad w Izbie deputowanych nad budżetem spraw zagranicznych, zwracał Dreyfuss uwagę na usiłowane niedawno nabycie jednego z dzienników angielskich za pieniądze niemieckie. Deputowany mniemał, że wojna prowadzi się nie tylko działami, ale także za pośrednictwem prasy i wnosił podwyższenie funduszu tajnego o 300.000 franków.

Spuller, minister spraw zagranicznych oświadczył, że nie odrzuca bynajmniej środków dla rozszerzenia dyplomatycznej akcyi francuskiej, gdy to jednak jest kwestyą natury finansowej, pozostawia sprawę rozstrzygnięciu Izby.

Poprawkę Dreyfussa przekazano komisyi. Resztę rozdziałów budżetu zagranicznego Izba przyjęła.

Przy rozprawach nad budżetem oświecenia, zabrał głos Ferry i wśród przerw i wrzawy prawicy, wskazywał na postępy oświaty pod rządami republiki; zwracał uwagę, że wydatki na budowę szkół dosięgły sumy 565 milionów. Zapewniał następnie, że spokój religijny leży mu na sercu, że należy do zwolenników budżetu wyznaniowego. Szkoła świecka była zawsze pełną tolerancyi, dla tego takiej samej tolerancyi żąda się i od Kościoła. (Prawica protestowała, w centrum dawano oklaski).

Paryż, 7 czerwca. Wszystkie dzienniki omawiają wczorajszą mowę Ferry'ego i wypowiadają zdanie, iż nie sprowadzi ona żadnej zmiany w obecnem położeniu.

Trybunał stanu zarządził wczoraj ponowną rewizyę domową u dwócą przewódców boulanżerowskich. Mówią, iż zabrano wiele papierów, które stwierdzają winę Boulangera w sprzysiężeniu przeciw bezpieczeństwu państwa.

Lizbona, 7 czerwca. Izba wyższa przyjęła jednogłośnie wniosek prawicy, żądający przestrzegania we wschodniej i środkowej Afryce praw Portugalii i wzywający rząd, aby przestrzegał tych praw z całą energią.

Kair, 7 czerwca. Rządy Niemiec i Anglii zawiadomiły, iż zezwalają warunkowo na konwersyę długu uprzywilejowanego.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 6 czerwca 1889, godzina 1 minut 44. Alp. Tow. górn. 70·90. Węg. akcye, kredyt 313·50, Akcye anglo-austryackie 127·75, Akcye banku Union 232·—, Akcye kolei Karola Ludwika 205 75, Akcye kolei północnej 263·—, Akcye kolei południowej 123 15, Akcye kolei Alföld. —.—, Akcye kolei Elżbiety —·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 242.—, Akcye kolei węg. północno-wschodniej 191·50, Wiedeńskie losy 147·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—. Węgierskie obligacye państw. w złocie —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 105·50, Losy regulacyi Cisy —·—, Losy tureckie 37.—. 4-proc. węgierska renta złota 102·15, Akcyi związkowego banku 110·—, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei państwowej 243·75. Rubel papierowy 1·24·—, Węgierskie losy 96 85 Marka niemiecka —·—.

Wiedeń, 7 czerwca 1889, godzina 10 minut 50. Akcye kredytowe 305·—, Anglo-austryackie 127 75, Unionbank 232·—, Kolej Karola Ludwika —·—, Południowa 122.—, Renta papierowa —·— 5-prc. galic. hipoteczne listy zastawne —·—, galic. obligacye indemnizacyjne —·—, do —·—, 4½-prc. listy zastawne banku krajowego —·—, 4½-prc. pożyczka krajowa z roku 1883 96 50, Napoleondor 9.47·— Rubel papierowy —·—. Usposobienie bez transakcyi.

Telegramy zbożowe z dnia 6 czerwca 1889. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo —·— do —·— zł, żyto —·— do —·— zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita per 10.000 litr procent 14 04 do 14·25 złr. Szczecin: Pszenica —·— zł., rzepak —·— zł., spirytus —·— do —·— zł., kukurudza —·— Kolonia —·— zł., rzepak —·— do —·— złr. za 100 kilogramów na jesień. Budapeszt: Pszenica na jesień 7·16 do 7·18 złr., Berlin: Pszenica żółta (na czerwiec) 184·—, do — — zł. żyto —·— zł. spirytus 35·60 złrzepakowy olej —·— zł. Paryż: mąka na mies. bież. 53·75 olej rzepakowy —·— fr., spirytus —.— do —·— fr.

Odpowiedzialny Redaktor **Adam Krechowiecki.**

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 6 czerwca 1889.

	płacą		żądają	
	walutą austr.			
1. Akcye za sztukę.	złr.	ct.	złr.	ct.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	204	75	208	25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. wa.	241	—	244	25
Banku hip. galic. po 200 zł. wa.	289	—	293	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	216	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipotecznego 5 pr. w. a.	100	40	101	40
" " " 5 pr. w. a. wylosowane z 10 pr. premią	103	40	104	40
Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. wa. los. 51 l.	97	75	98	75
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	100	85	101	85
" " " 4 pr. w. a.	96	—	97	—
" " " 5 pr. los. w 37 l.	100	85	101	85
Tow. kred. gal. 4 pr. wa. los. $41\frac{1}{2}$ l.	94	—	95	—
" " " $4\frac{1}{2}$ pr. " " 52	98	75	99	75
" " " 4 pr. " " 56	93	—	94	—
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 prc.) 3 pr. w. a. w likwidacyi	57	50	59	50
Listy dłużne g Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) $2\frac{1}{2}$ pr. wa. w likwidacyi	48		50	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogół. rol. kred. Zakładu dla Gal. Bukow. 6 pr. los w 15 lat.		—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	105	25	106	25
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włośc. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	50	101	50
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi .				
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. wa.	104	—	106	—
Pożyczki kr. z r. 1883 po $4\frac{1}{4}$ pr. wa.	96	50	97	50
5. Losy miasta Krakowa	26	—	28	—
" " Stanisławowa	—	—	38	—
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	57	5	67
Dukat cesarski	5	59	5	69
Napoleondor	9	43	9	53
Półimperyał	9	64	9	74
Rubel rossyjski srebrny . . .	1	36	1	48
" " papierowy . . .	1	24—	1	25—
100 marek niemieckich . . .	57	80	58	80

(bez kupona; bez kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 5 czerwca 1889.

1. Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	85.45	85.65
luty-sierpień	85.40	85 60
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	85.70	85.90
kwiecień-październik	85.75	85.95
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	134.50	135.—
" " 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	143.50	144.—
" " 1860 po 100 zł. 5 pr.	145.—	146.—
" " 1864 po 100 zł. . . .	176.25	177.—
" " 1864 po 50 zł. . . .	176.25	177 —
Renty Com. po 42 litr. austr. . .	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	150.50	151.—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881 . .	100.70	100.90
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	109.55	109 75
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	104.50	105.50
Galicyi	105.30	106.—
Niższej Austryi . . . . , . . .	109.50	110.25
Siedmiogrodu	105.10	105.60
Węgier	105.10	105.60
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	127.75	127.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	305.50	306.—
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	540.—	545.—
Gal. banku hip. po 200 zł. . . .	—.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł. . .	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł. wpł. 50 pr.	—.—	—.—
Bank austro-węgiersk. a 600 zł .	907.—	909.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze .	—.—	58.25
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. m.	—.—	—.—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2630.—	2640.—
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	206. -	206.25
Lwów.-Czern. kol. I po 200 zł. a. w.	242.75	243.25

	płacą	żądają
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr.	242.50	242.75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	122.50	123 25
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	196.—	197.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6. pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. $4\frac{1}{2}$ pr. w złocie w 50 l.	100.80	101.50
" " " premiowe po 3 pr.	109.75	110.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6pr.	93.—	—.—
" " " " " w 20 l. 7 pr.	98.50	—.—
" " " " " w 36 l. 6 pr.	95.25	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr. . .	96.30	—.—
" " " " po 5 pr. . .	100.50	101.20
" " " " po 5 pr. w 37 latach zwrotne	100.50	101.20
Banku kraj. $4\frac{1}{2}$ pr. wa. los. w $51\frac{1}{2}$ l.	98.—	98.50
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisyi	100.25	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl	100.25	101.
Banku aust. węg. $4\frac{1}{2}$ pr. . . .	101.25	101.75
Węg. Tow. ziem. akc. po 5 pr. . .	101.—	101.50
" Zakł. kr. ziem. po $5\frac{1}{2}$ pr. . .	103.—	—.—
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. aw.	102.30	102.80
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze . . .	101.—	101.50
Kolej północna po 100 zł. m. k . .	101.60	102.40
" " po 100 zł. w. a. . .	101.75	102.25
Kolej gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł $4\frac{1}{2}$ pr.	102.—	102.40
dtto (Jarosław-Sokal) .	101 60	101.80
Kol. gal. Lwów-Czern.Jass. emisya a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884 . .	83.30	83.90
z r. 1884 . .	92.20	93.—
z r. 1866 . .	—.—	—.—
z r. 1872 . .	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	101.60	101.70
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. wa.	183.50	185.—
Clarego po 40 zł. m. k.	61.—	62.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	—.—	138 —
Keglevicha po 10 zł. m. k. . .	36 —	38 —

	płacą	żądają
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	25.75	26 25
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	25 50	26.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	64.25	65.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	61.75	62.25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	19.—	19.30
" " węg. " po 5 zł.	13 —	13.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	20.50	21.—
Salma po 40 zł. m. k.	64.—	65.
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.50	64 50
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. wa.)	—.—	58.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k. .	—.—	158.—
" " po 50 zł. w. a .	75.—	76.—
Waldsteina po 20 zł. m. k. . . .	41.50	42.50
Windischgrätza po 20 zł. m. k. . .	58.—	59.—
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n. . .	—.—	.—
Berlin za 100 mark. w. p. n. . . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark. w. p. n. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark. w. p. n. .	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	118 80	119.15
Paryż za 100 fr.	47.25.—	47 30.—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.62.—	5.64.—
" pełnej wagi	5.58.—	5.60 —
Korona	—.—.—	—.—
20 frankówka	9.44.—	9.45 50
Rossyjski półimperyał	9.68.—	9.70 —
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 6 czerwca 1889.	zł.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	85	35
" " " w srebrze .	85	80
Renta w złocie	109	65
5 pr. austr. renta marcowa	100	55
Akcye banku austro węgier.	906	—
" " kredytowego wiedeńskiego	306	—
Londyn	119	—
Napoleondor	9	$46\frac{1}{2}$
Dukat cesarski men.	5	63
100 marek niemieckich	58	$17\frac{1}{2}$

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 7536. (3870 2—3)

C. k. Sąd powiatowy m. del. s. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz adw. dra Józefa Smolki sumy 106 zł. 82 ct. wa. zpn. licytacyą realności własnej, wyk. hip. 75 gminy Hołosko wielkie objętej, na dzień 11 lipca 1889 i na dzień 8 sierpnia 1889 zawsze o godzinie 10 przed południem, w biurze III.

Cena wywołania 311 zł.

Wadyum 31 zł.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny, można przejrzeć w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Hahn.

Lwów, 14 maja 1889.

L. 6514. (3836 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. del. s. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz Jakóba Hermelina sumy 24 zł. wa. zpn. licytacyą realności masy spadkowej śp. Józefa Kaliniaka własnej wyk. hip. 122 gminy Zarudce objętej na dzień 11 lipca 1889 i na dzień 8 sierpnia 1889 zawsze o godz. 10 rano, w biurze 3.

Cena wywołania 160 zł.

Wadyum 16 zł.

Na pierwsym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności ocenienia, tudzież wyciąg hipot. przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Bodek.

Lwów, 2 maja 1889.

L. 9945 (3603 2- -3)

Gliniański c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że przeprowadzi o godzinie 10ej rano dnia 12go lipca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 16go sierpnia 1889 nawet poniżej takowej licytacyą realności wykaz hip. l. 409 i połowy realności wyk. hip. l. 403 gminy kat. Przegnojów objętej, Maryi Czerka własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego gliniańskiego pto 80 zł. 30 ct. z przyn.

Cena wywołania 94 zł. 50 ct.

Wadyum 9 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem p. Michała Szczerbę.

Gliniany, 24 listopada 1888.

L 2090. (3474 2—3)

W dniach 11 lipca, i 21 sierpnia 1889 o godzinie 10 rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod nrem k. 662 Żołynia wieś położona lwh. 1347 objęta Jana Decowskieg własna, na zaspokojenie pretensyi Mojżesza Wilkenfelda w kwocie 213 zł. 12 ct.

Cena szacunkowa wynosi 150 zł.,

Wadyum 15 zł.

Akt oszacowania (wpis hipoteczny) warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Łańcut, 28 kwietnia 1889.

L. 2942 (3743 3—3)

W dniach 9 lipca i 13 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa publiczna sprzedaż realności pod lk. 406 według wyk. hip. l. 182 ks. gr. gminy Rozdół dłużniczki Rozalii Stryjskiej własnej, na zaspokojenie wierzytelności 100 zł. wa. z pn.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 100 zł.

Zakład 10pr.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim terminie także poniżej takowej.

Resztę warunków licytacyjnynh, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tusądowej registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Antoniego Stasinę z Rozdołu.

Mikołajów, dnia 6 kwietnia 1889.

L. 1632 (3832 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 23 rat po 12 zł. wa., z których jedna 12 zł. i 16 ct. wa. wynosi z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 55 w Matysówce położonej wykazu hip. l. 80 ks. gł. gminy kat. Matysówka objętej na imię spadkobierców Michała Pałki zaintabulowanej w dniach 19 czerwca i 19 lipca 1889 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 367 zł.

Wadyum 36 zł. 70 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 10 maja 1889.

L. 4661 3899 1—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 27 czerwca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 1 sierpnia nawet poniżej takowej, licytacya realności według wyk. hip. l. 257 księgi gruntowej gminy Muchawka Petra Wasyłyszyna własnej, na rzecz Banku krajowego dla Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem księstwem Krakowskiem pto 17 zł. 61 ct., 42 zł. 47 ct i 1041 zł. 76 ct.

Cena wywołania 2282 zł.

Wadyum 229 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusąd. registraturze.

Dla nieznanych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem dr. Diamanda w Czortkowie.

Czortków, dnia 10 maja 1889.

L. 2188. (3137 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw masie nieobjętej Jana Dobrosielskiego pto 76 zł. 4 ct. z przyn., przymusową licytacyę realności dłużnika w Rożnowie powiatu Śniatyn pod l. 289, ciała tabularnego niestanowiącej, na 400 zł. oszacowanej, w dniach 15go lipca i 14go sierpnia 1889 w Sądzie o godzinie 10ej przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszym terminie za cenę szacunkową na drugim także niżej ceny.

Akt opisania i oszacowania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 40 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Zabłotów, 18 kwietnia 1889.

L. 9944 (3608 1—3)

Gliniański c. k. Sąd powiatowy ogłasza, że przeprowadzi o godzinie 10 rano w dniu 12 lipca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 16 sierpnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacyę realności według wyk. hip. l. 53 gminy kat. Połtew Fotymy Garnowskiej własnej, na rzecz Towarzystwa zaliczkowego Glinianskiego pto 66 zł. 73 ct. z przynależytościami.

Cena wywołania 25 zł.

Wapyum 2 zł. 50 ct.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanowiono kuratorem pana Edwarda Tabaczyńskiego.

Gliniany, dnia 22 grudnia 1888.

L. 1417 (3134 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie c. k. uprz. zakładu kredytowego włość. w likw. we Lwowie przeciw spadkobiercom Matija Stefiuk pto 7 rat po 20 zł. 58 ct. z pn. przymusową licytacyę realności dłużników w Rożnowie powiatu Śniatyn pod l. k. 321 ciała tabularnego niestanowiącej na 500 zł. oszacowanej na dniach 15 lipca i 14 sierpnia 1889 o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszym terminie za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny.

Akt opisania i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 50 zł.

C. k. Sąd powiatowy

Zabłotów, 18 kwietnia 1889.

L. 6769 (3191 1—3)

W c. k. Sądzie obwodowym w Rzeszowie celem zaspokojenia wierzytelności galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie a mianowicie 11 rat zaległych po 200 zł. wa. i reszty kapitału 2789 zł. 96 ct. wa. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 130 w Rzeszowie położonej, wykazem hipotecznym l. 119 księgi głównej gminy kat. Rzeszów objętej na imię Izaaka i Chany Rosenbaumów zaintabulowanej w dniach 15 lipca 1889 i 16 sierpnia 1889 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywoławcza 8300 zł. wa.

Wadyum 830 zł. wa.

Resztę warunków licytaczjnych w Sądzie można przejrzeć.

Rzeszów, 18 kwietnia 1889.

L. 3982. (3182 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 115 zł. tudzież sum 13 zł. 25 ct. i 15 zł. 1 ct. wa. zpn. odbędzie się w Sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę powyższej wierzytelności za hipotekę służącej nie wydzielnej połowy realności wraz z gruntami pod l. k. 104 w Tustanowicach, ciała tabularnego nie stanowiącej masy, nieobjętej śp. Dmytra Babycza własnej na rzecz proszącego Henicha Messera w dniach 15 lipca 1889 i 26 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 przed południem.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 282 zł. 50 ct. wa. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerw a 1887 l. 74 dz. p. p.

Zakład wynosi 10 prc. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowawano adw. dra Popławskiego w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zastawniczego opisania i oszacowania można w tusądowej registraturze przejrzeć.

C k. Sąd powiatowy.

Drohobycz, 15 marca 1889.

L. 7891. (3236 1—3)

W Sądzie powiatowym w Winnikach dnia 11 lipca i dnia 8 sierpnia 1889 o godzinie 9 przed południem odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod l. k. 156 w Mikłaszowie położonej wykazem hipotecznym l. 206 objętej Senka Woznego własnej celem zaspokojenia pretensyi powiatowego Towarzystwa zaliczkowego w kwocie 150 zł. aw. zpn.

Cenę wywołania stanowi kwota 1003 zł. aw.

Wadyum wynosi 100 zł.

Na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania, lub wyżej takowej, na drugim terminie niżej tej ceny sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki i wyciąg hipoteczny można przeglądnąć w tutejszym Sądzie.

Kuratorem dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono Daniela Puchacza z Mikłaszowa.

Winniki, 18 stycznia 1889.

L. 898 (2657 2—3)

W dniach 9 lipca 1889 i 19 sierpnia 1889, o godzinie 10ej rano odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności w Rabczycach w powiecie starostwa Drohobyckiego położonej, objętej wykazem hipotecznym 129 księgi gruntowej dla Rabczyc, Mykiety Dowbeńka Stadnyka własnej na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 78 zł. 90 ct.

Cena wywołania 250 zł.

Wadyum 25 zł.

Realność ta na drugim terminie także niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Bliższe warunki do przejrzenia w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Michał Fellner, notaryusz w Medenicach.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Medenice, 6 marca 1889.

L. 502 (3800 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Kalmana Kleina w kwocie 250 zł. i 250 zł. z przyn. odbędzie się w tutejszym Sądzie na dniu 9 lipca 1889 i 13 sierpnia 1889, każdym razem o 10ej godzinie rano, egzekucyjna licytacyjna sprzedaż połowy realności pod l. k. i l. w. h. 173 w Oświęcimiu położonej, Henryka Berlika własnej.

Cena szacunkowa 691 zł. $87\frac{1}{2}$ ct. stanowi cenę wywołania.

Wadyum 70 zł.

Reszta warunków licytacyjnych w tus. registraturze do przejrzenia.

Oświęcim, 29 stycznia 1889.

L. 2261 (3861 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nadwórnie czyni wiadomo, że w sprawie Jana Koczerzuka przeciw Ołeksie Muszakowi na dniu 11 czerwca 1889 i 16 lipca 1889, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 536 w Nadwórnie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cena kupna 120 zł.

Zakład 12 zł.

Warunki licytacyjne można w tus. registraturze przeglądnąć.

C. k. Sąd powiatowy.

Nadwórna, 4 kwietnia 1889.

L. 783. (3843 2—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 3 lipca 1889 tylko za cenę szacunkową, zaś dnia 7 sierpnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya połowy realności l. k. 18 i 481 według wyk. hip. 33 i 34 gminy Chorostków Abrahama Bard własnych, na rzecz Benzima Marmor pto 46 zł. 30 ct. z pn.

Cena wywołania 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem p. Szymona Hładyja.

Kopyczyńce, 30 marca 1889.

L. 1591 (3844 2—3)

W tut. Sądzie odbędzie się o godz. 10 rano dnia 3go lipca 1889 tylko powyżej lub za cenę szacunkową, zaś dnia 7go sierpnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 390 według wyk. hip. 656 Feliksa Krzyżanowskiego własnej, na rzecz Samuela Seidmana pto 130 zł. z przynależytościami.

Cena wywołania 400 zł.

Wadyum 40 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Tomasza Turczaniewicza z Kopyczyniec.

Kopyczyńce, 30 marca 1889.

L. 5297 (3845 2—3)

W tutejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano w dniach 3 lipca 1889 powyżej lub za cenę szacunkową, zaś dnia 7 sierpnia 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 572 według wyk. hipot. 342 gminy kat. Chorostków nieobjętej masy spadkowej po Mendlu Gelles własnej, na rzecz funduszu indemnizacyjnego pto 11 zł. $^1/_2$ ct. z przyn.

Cena wywołania 80 zł.

Wadyum 8 zł.

Resztę warunków, akt opisania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanowiono kuratorem Felicyana Polańskiego.

Kopyczyńce, 1 grudnia 1888.

L. 1167 (3860 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Niepołomicach przeprowadzi celem zaspokojenia przynależącej się Maurycemu Samuelowi dłużnej kwoty 27 zł. z przyn. egzekucyjną sprzedaż realności l. w. h. 20 gm. Kółka objętej a Katarzyny Piekławej własnej w dwóch terminach licytacyjnych:

dnia 5 lipca i

dnia 9 sierpnia 1889,

każdym razem o godz. 10ej rano w biurze sadowem.

Cena wywołania tej realności wynosi 542 zł.

Wadyum 55 zł.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem p. Teofila Gattego c. k. notaryusza w Niepołomicach.

Niepołomice, 2 kwietnia 1889.

L. 6227 (3835 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko-deleg. sekcya II we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia, na rzecz c. k. uprz. galic. Zakładu kredyt. włośc. we Lwowie w likwidacyi, sumy 150 zł. w. a. z pn. licytacyą realności Warwary Adamowiczowej czyli Uniat własnej, wyk. hipot. 3 gminy kat. Remenów objętej, na dzień 4 lipca 1889 i na dzień 8 sierpnia 1889, zawsze o godzinie 10 rano, w biurze II.

Cena wywołania 1212 zł. 90 ct. wa.

Wadyum 121 zł. 30 ct.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół opisania przynależności ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Bliziński.

Lwów, dnia 24 kwietnia 1889.

L. 5654 (3819 2—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Przemyślu podaje do powszechnej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej gal. Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie przeciw Wasylowi i Ilce Gałanom o zapłacenie kwoty 800 zł. odbędzie się dnia 8 lipca 1889 i dnia 5 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano w biurze sąd. nr. 20 przymusowa sprzedaż realności dłużników pod l. k. 9 w Walawie położonych, wyk. hip. 52, 55 i 56 tejże gminy objętych.

Cenę wywołania, która jest także ceną szacunkową wynosi 2600 zł. mianowicie realności lwh. 52 kwotę 1320 zł., l. w. h. 55 kwotę 1000, l. w. h. 56 kwotę 280 zł.

Wadyum zaś 10pr. tej ceny.

Realności te mogą być także każda osobna sprzedane.

Na pierwszym terminie realności tylko za cenę wywołania lub wyżej tejże, na drugim zaś terminie i poniżej ceny wywołania sprzedane będą.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Blumenfeld w Przemyślu.

Resztę warunków licytacyjnych i wykaz hipoteczny można przejrzeć w registraturze.

Przemyśl, 30 kwietnia 1889.

L. 1150 (3133 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie Chuny Fischera przeciw spadkob. Nussima Tillingera pto 600 zł. z pn., przymusową licytacyę realności dłużnika w Zabłotowie powiatu Sniatyn pod lk. 125 wykazem hip. 1009 objętej ciało tabularne stanowiącej na 800 zł. oszacowanej na dniach 4 czerwca i 10 lipca 1889 w Sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszym terminie za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 80 zł.

C. k. Sąd powiatowy.

Zubłotów, 5 marca 1889.

L. 1318 (3398 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie ogłasza w sprawie Leizora Stahla przeciw małol. Stefanowi Zabrynowskiemu pto 241 zł. 30 ct. przymusową licytacyę realności dłużnika w Demyczu powiatu Sniatyn pod l. 278 wyk. hip. 27 i 28 objętej, ciało tabularne stanowiącej razem na 215 zł. oszacowanej na dniach 10 lipca i 13 sierpnia 1889 w sądzie o godz. 10 przed połud. odbyć się mającą, a to na pierwszym terminie za ceną szacunkową, na drugim także niżej ceny.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki w registraturze tusądowej do przejrzenia.

Wadyum 21 zł. 50 ct.

C. k. Sąd powiatowy.

Zabłotów, 5 marca 1889.

L. 1822 (3615 2—3)

Celem zaspokojenia wierzytelności Tarnowskiej Kasy oszczędności w kwocie 93 zł. wa. z pn., przeprowadzi c. k. Sąd powiatowy w Tuchowie w zabudowaniu sądowem egzekucyjną licytacyę realności l. w. h 15 ks. gr. gm. kat. Dąbrówka objętej Wojciecha Wantucha własnej w dniach 10 lipca 1889 i dnia 14 sierpnia 1889 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania wynosi kwotę 139 zł. wa.

Wadyum 13 zł. 90 ct. wa.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim i poniżej.

Kuratorem dla wierzycieli późniejszych lub niewiadomych z miejsca pobytu ustanowiony został Józef Moździerz z Dąbrówki.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół oszacowania, wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze sądowej.

Z c. k. Sądu powiatowego

Tuchów, dnia 15 kwietnia 1889.

L. 2783. (3131 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Srula Trosta przeciw Maryi Dragan pto 20 zł. zpn. ogłasza przymusową licytacyę realności dłużnika w Zabłotowie powiatu politycznego Sniatyn pod lk. 344 wyk. hyp. 197 objętej, ciało tabularne stanowiącej, na 90 zł. oszacowanej w dniach 9 lipca i 20 sierpnia 1889 każdym razem w sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą a to na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny szacunkowej.

Akt oszacowania, wyciąg hypoteczny i bliższe warunki są w tus. registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 9 zł.

C. k. Sąd powiatowy

Zabłotów, 14 kwietnia 1889.

L. 17840. (3814 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż Sądu w celu zaspokojenia pretensyi Pawła Sachse w sumie 285 marek 70 fenigów zpn. odbędzie się dnia 10 lipca i d. 12 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacya sumy 4000 zł. zpn. Oskara Kopystyńskiego własnej, na rzecz tegoż w stanie biernym realności pod lk. 278 m. we Lwowie do Salomona Dornhelma należącej, wedle poz. 13 karty C. wyk. hip. l. 271 śródm. intabulowanej, na których terminach suma ta tylko wyżej czny wywołania 4000 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedaną zostanie, że jako wadyum kwota 200 zł. złożoną być ma, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli hipotecznych, tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego. to jest po dniu 18 marca 1889 rzeczowe prawa na wspomnianej sumie nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Dziędzielewicz kuratorem, a jego zastępcą adw. dr. Roth mianowany został.

We Lwowie, 18 maja 1889.

L. 60. (3798 2—3)

W dniach 10 lipca i 8 sierpnia 1889 o 10 godzinie rano przymusowo sprzedaną będzie realność pod nk. 311 w Kasince małej położona, wyk. hip. l. 466 objęta, dłużniczej masy spadkowej śp. Małgorzaty Wydrowej własna, na zaspokojenie pretensyi Zakładu kredytowego włośc. we Lwowie 2 rat po 6 zł. zpn.

Cena szacunkowa wynosi 192 zł.

W dyum 20 zł.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne można przeglądnąć w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono notaryusza Jana Wysockiego.

Sąd powiatowy

Mszana dolna, 24 marca 1889.

L. 11872. (3831 2—3)

W Sądzie powiatowym w Podgórzu na zaspokojenie pretensyi J. Klugera 310 zł. wa. zpn. odbędzie się w dniach 10 lipca 1889 i 14 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 przed południem egzekucyjna licytacyjna sprzedaż realności lwh. 117 w Swiątnikach górnych Franciszka Kotarby własna.

Cena wywołania 1923 zł.

Wadyum 193 zł.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg hipoteczny i akt oszacowania przejrzeć można w tusąd. registraturze.

Podgórze, 19 grudnia 1888.

L. 2800. (3849 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Uhnowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 169 zł. 1 ct. aw. zpn. przymusowa sprzedaż 9/80 części realności pod nr kons. 12 w Zaborzu położonej wyk. hip. l. 99 księgi grunt. gminy kat. Zaborze objętej dłużnika Hawryła Muzyki własnej w tut. c. k. Sądzie w drodze publicznej licytacyi na rzecz c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włośc. w likwidacyi we Lwowie d. 8 lipca i 8 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano przedsięwziętą zostanie.

Cenę wywołania stanowi suma 90 zł.

Wadyum 9 zł.

Kuratorem dla niewiadomych wierzycieli ustanowiony został p. Julian Celewicz c. k. notaryusz z Uhnowa.

Resztę warunków, licytacyjnych akt oszacowania i wyciąg z ksiąg gruntowych wolno przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze.

Uhnów, 25 kwietnia 1889.

L. 2660. (3128 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Leiby Stettnera przeciw Palijowi i Iłachowi Huculak pto $^2/_3$ części z 112 zł. mk. zpn. ogłasza przymusową licytacyę realności dłużników w Nowosielicy powiatu politycznego Sniatyn pod lk. 97 wykazem hyp. 264 265 objętej ciała tabularnego niestanowiącej, na 650 zł. oszacowanych na dniach 9 lipca i 20 sierpnia 1889 każdym razem w sądzie o godzinie 10 przed południem odbyć się mającą, a to na pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową na drugim także niżej ceny szacunkowej.

Akt oszacowania i wykaz hipoteczny i bliższe warunki są w tus. registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 65 zł. wa.

C. k. Sąd powiatowy

Zabłotów, 14 kwietnia 1889.

L. 3743. (3530 3—3)

Dnia 9 lipca i 13 sierpnia 1889 o 10 rano, odbędzie się pojedynczo publiczna sprzedaż realności whl, 13, 59 i połowy realności l. 203 gm. kat. Porabka uszewska objętych, Józefa Batki, Jakóba Zycha i Józefa Sadego własnych na rzecz Towarzystwa Zaliczkowego w Brzesku celem zaspokojenia sumy 300 zł.

Ceny wywołania 4030 zł. 491 zł. 84 ct. 568 zł. 80 ct.

Wadyum 10%

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i warunki licytacyjne przeglądnąć można w registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiono p. Antoniego Kurlatę. notaryusza w Brzesku.

C. k. Sąd powiatowy

Brzesko 29 czerwca 1888.

L. 1235. (3748 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia pretensyi Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie pto 185 zł. 71 ct. odbędzie się w tymże Sądzie licytacyjna publiczna sprzedaż ciała hipotecznego whl. 46 gminy Bilsko objętego, dłużników Wojciecha i Maryanny Kaniów własnego w dwóch terminach, mianowicie w d. 5 lipca i 6 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 99 zł. 10 ct.

Wyciąg hipoteczny protokół oszacowania sprzedać się mającego ciała hipotecznego, tudzież reszta warunków licytacyjnych, mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

C. k Sąd powiatowy miejsko delegow.

Nowy Sącz, 29 kwietnia 1889.

L. 1473 (3132 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zabłotowie w sprawie Noy Altmana przeciw Ilkowi Neczyporuk, Wasylowi Neczyporuk i Jelenie Baczuk pto 12 zł. z przynależytościami ogłasza przymusową licytacyę realności dłużników w Demyczu powiatu politycznego Sniatyn wykazem hip. 267, 268. 269 objętych, ciała tabularne stanowiących, na 180 zł., 130 zł., 159 zł. oszacowanych, w dniach 10 lipca i 13 sierpnia 1889 każdym razem w sądzie o godz. 10 przed południem odbyć się mającą, a to w pierwszym terminie tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na drugim także niżej ceny szacunkowej.

Akt oszacowania, wykaz hipoteczny i bliższe warunki są w tus. registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 18 zł., 13 zł. i 15 zł.

C. k. Sąd powiatowy

Zabłotów, 31 marca 1889.

L. 2640. (3620 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim, celem zaspokojenia wierzytelności Józefa Bartyńskiego w kwocie 31 zł. z przyn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż 7/14 części realności pod nr. 0 w Tyczynie położonej, wykazem hipotecznym l. 59 księgi głównej gminy katastralnej Tyczyn objętej, na imię Barbary Jopek zaintabulowanych, w dniach 8 lipca i 9 sierpnia 1889, każdym razem o godz. 10 rano.

Cena wywołania 225 zł.

Wadyum 22 zł. 50 ct.

Resztę warunków licytacyjnych w Sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 23 kwietnia 1889.

L. 32390. (3886 1—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacyi gościńców państwowych w okręgu budowniczym Jasielskim na trzechletni okres czasu to jest na lata 1890, 1891 i 1892 odbędzie się w dniu 24go czerwca 1889 w c. k. Starostwie w Jaśle rozprawa licytacyjna przez składanie pisemnych ofert:

Dostawa na rok 1890 wynosi:

1) dla traktu Dukielskiego 4280 metrów sześć. w kwocie fiskalnej 6375 zł. 07½ ct.

2) dla gościńca Podtatrzańskiego 3940 metrów sześc. w kwocie fiskalnej 5755 zł. 70 ct.

3) dla gościńca Przemyskiego 540 m. sześc. w kwocie fiskalnej 1003 zł. 50 ct.

4) dla gościńca Zakluczyńskiego 1030 m. sześc. w kwocie fiskalnej 1768 zł. 60 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym wyżej terminie do godziny 12 w południe podane być mają oferty, zaopatrzone marką stemplowa na 50 centów i w 5 prc. wadyum z wyrażeniem cen ofiarowanych, nie tylko cyframi ale także literami, nadto w ofercie zawartem być musi oświadczenie, że oferent deklaruje się tak w roku 1890, jakoteż i w 2ch latach następnych dostarczyć do końca stycznia 6/10 części szutru, zaś do końca czerwca całą dostawę ukończyć w zupełności.

Oferty winny obejmywać wszystkie te kilometry, które z jednego i tego samego szutrowiska zaopatrywane być mają, nie ułożone zaś według wzoru w §. 45 warunków licytacyi przepisanego, lub nie wniesione w terminie powyższym nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, 1 czerwca 1889.

L. 33673. (3888 1—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacyi gościńców państwowych w okręgu budowniczym lwowskim na trzyletni okres czasu t. j. na lata 1890, 1891 i 1892 odbędzie się w dniu 25 czerwca 1889 w c. k. Starostwie we Lwowie licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa wynosi na r. 1890:

1) dla traktu krakowskiego 1700 metrów sześć. w kwocie fiskalnej 5350 zł. 35 ct.

2) dla traktu podolskiego 2300 metrów sześć. w kwocie fiskalnej 8780 zł. 35 ct.

3) dla traktu przemyskiego 3140 metrów sześć. w kwocie fiskalnej 10051 zł. 10 ct.

4) dla traktu samborskiego 890 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 1869 zł. 60 ct.

5) dla traktu stryjskiego 2310 metrów sześć. w kwocie fiskalnej 10549 zł. 30 ct.

6) dla traktu żółkiewskiego 1560 metr. sześć. w kwocie fiskalnej 7383 zł. 15 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym wyżej terminie do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone stemplem na 50 ct. i 5 prc. wadyum z wyrażeniem cen zaofiarowanych, nietylko cyframi ale także i literami, nadto w ofercie zawartem być musi oświadczenie, że oferent deklaruje się w powyższych trzech latach dostawić do końca stycznia każdego roku 6/10 części szutru, zaś do końca czerwca całą dostawę ukończyć w zupełności.

Oferty winny opiewać na wszystkie te kilometry, które z jednego i tego samego kamieniołomu lub szutrowiska zaopatrzone być mają.

Oferty nie ułożone według wzoru w §. 45 warunków licytacyi przepisanego, lub nie wniesione w terminie powyższym, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów, 31 maja 1889.

L. 32376. (3887 1—3)

W celu zabezpieczenia dostawy szutru dla konserwacyi gościńców państwowych w okręgu budowniczym tarnowskim na trzyletni okres czasu, to jest na lata 1890, 1891 i 1892 odbędzie się w dniu 27 czerwca 1889 w c. k. Starostwie w Tarnowie rozprawa licytacyjna przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa na rok 1890 wynosi:

1) dla gościńca Dukielskiego 1740 metr. sześc. w kwoeie fiskalnej 1930 zł. 35 ct.

2) dla gościńca krakowskiego 2180 metrów sześć. w kwocie fiskalnej 3841 zł. 24 ct.

Bliższe warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. Starostwie w godzinach urzędowych, gdzie także w oznaczonym wyżej terminie do godziny 12 w południe podane być mają oferty zaopatrzone marką stemplową na 50 centów i w 5prc. wadyum z wyrażeniem cen ofiarowanych nie tylko cyframi, ale także literami. Nadto w ofercie zawartem być musi oświadczenie, że oferent deklaruje się w r. 1890 jakoteż i w 2 latach następnych, dostarczyć do końca stycznia 6/10 części szutru zaś do końca czerwca całą dostawę ukończyć w zupełności.

Oferty winny obejmować wszystkie te kilometry, które z jednego i tego samego kamieniołomu lub szutrowiska zaopatrywane być mają, nie ułożone zaś według wzoru w § 45 warunków licytacyi przepisanego lub nie wniesione w terminie powyższym, nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

LwSw, 1 czerwca 1889.

L. 564 (3896 1—3)

W tuiejszym Sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 12 czerwca 1889 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 16 lipca 1889 nawet poniżej takowej, licytacya realności l. 55 według wyk. hip. nr. 173 ks. gr. Siółko dłużnika Mojżesza Waltera własnej, na rzecz Stanisławowskiej kasy oszczędności pto 140 zł. z pn.

Cena wywołania 310 zł.

Wadyum 31 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem p. Wincentego Czechowicza w Wojniłowie.

Wojniłów 20 lutego 1889.

L. 4956 (3879 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia raty pożyczkowej w kwocie 920 zł. wa. z pn., na rzecz c. k. uprzyw. galic. akc. banku hipotecznego odbędzie się dnia 4 lipca 1889 i dnia 1 sierpnia 1889 o godzinie 10 przed południem w biurze nr. 15 egzekucyjna sprzedaż realności dłużników Józefa i Rebeki Zilzów pod l. k. 3 c. st./2004 now. w Tarnopolu położonej.

Cena wywołania, poniżej której realność ta na pierwszym terminie sprzedaną nie będzie wynosi 40.000 zł. w. a.

Wadyum 4000 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 19 sierpnia 1888 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała niniejsza względem dozwolenia licytacyi z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła ustanawia się na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem ad actum p. adw. Willaumea a p. adw. dr. Trzcinieckiego zastępcą tegoż.

Tarnopol, dnia 4 maja 1889.

L. 1531 (3858 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Dynowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 25 zł. z pn., odbędzie się w Sądzie tut. przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod lk. 102 w Dynowie położonej, ciała hipotecznego nie stanowiącej, Józefa Chudzikiewicza własnej protokołem de praes. 7go sierpnia 1888 l. 3165/e zastawniczo opisanej, a składającej się z 8 zagonów gruntu w Niwie „Zagumienki" w dniach 8 lipca 1889 i 17 sierpnia 1889 każdym razem o godz. 10 przed połud.

Realność ta sprzedaną zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 150 zł. wa., w drugim terminie i niżej tejże.

Zakład wynosi 10 pr. ceny wywołania.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano p. Michała Kędzierskiego w Dynowie.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy.

Dynów, dnia 5 kwietnia 1889.

L. 52. (3285 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Wiśniowczyku w sprawie egzekucyjnej Herscha Marguliesa przeciw Janowi Alisikiewiczowi o zapłacenie resztującej należytości wekslowej w kwocie 161 zł. w. a. z pn., przedsięweźmie przymusową publiczną sprzedaż realności pod l. k. 61 w Zarwanicy położonej, wyk. hip. l. 3 ksiąg gruntowych gminy kat. Zarwanica objętej, dłużnika Jana Alisikiewicza własnej w dn. 1 lipca i 1 sierpnia 1889, każdym razem o godzinie 10 przed południem w zabudowaniu sądowem.

Cena wywołania 1915 zł. w. a.

Wadyum 191 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tus. registraturze.

Z c. k. Sądu powiatowego.

Wiśniowczyk, 10 marca 1889.

L. 2707. (3841 3—3

W dniach 7 czerwca i 12 lipca 1889 odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacyi realności w księdze gruntowej gminy kat. Stary Łysiec na imię dłużnika Fedora Łuszczaka zapisanej, wykazem hipotecznym l. 493 w połowie i l. 494 w całości objętej, w Starym Łyścu pod nr. d. 103 sub. rep. 27 położonej w celu ściągnięcia 178 zł. 33 ct. z przyn. na rzecz c. k. uprzywil. galic. Zakładu kredytowego włościanskiego w likwidacyi.

Cena szacunkowa 350 zł.

Wadyum 17 zł. 50 ct.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej, realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedaną będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tut. registraturze.

Bohorodczany, 24 marca 1889.

L. 2310 (3833 3—3)

W c. k. Sądzie powiatowym Tyczyńskim celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. gal. Zakładu kredyt. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 10 rat po 9 zł. i jednej raty 9 zł. 9 ct. w. a. z pn., odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod nk. 57 w Kielnarowy położonej wyk. hip. l. 86 ks. gł. gm. kat. Kielnarowa objętej, na imię spadkobierców Wojciecha Kościółka zaintabulowanej w dniach 19 czerwca i 19 lipca 1889 każdym razem o 10 godzinie rano.

Cena wywołania 370 zł.

Wadyum 37 zł.

Resztę warunków licytacyjnych w sądzie można przejrzeć.

Tyczyn, dnia 10 maja 1889.

L. 9936 (3822 3—3)

C. k. powiatowa Dyrekcya skarbu w Przemyślu rozpisuje niniejszem licytacyę, celem obsadzenia hurtownej sprzedaży tytoniu w Magierowie, połączonej ze sprzedażą znaczków stemplowych, blankietów wekslowych od 5 zł. na dół, jakoteż przewożowych listów kolejowych, za pomocą pisemnych ofert na dzień 18 czerwca 1889.

Materyał tytoniowy pobierać będzie ta hurtowna sprzedaż tytoniu ze składowni tytoniu w Rawie o 15 kilometrów oddalonej, zaś znaczki stemplowe, blankiety wekslowe i przewozowe listy kolejowe w c. k. urzędzie podatkowym w Rawie.

Tejże hurtownej sprzedaży tytoniu przydzieleni są do poboru materyału tytoniowego 32 drobnych sprzedawców w 23 miejscowościach.

Obrót wynosił w czasie od 1go stycznia 1888 po koniec grudnia 1888 roku w tytoniu . . . . . . 6793 zł. 88 ct.
w znaczkach stemplowych 284 zł. 65 ct.
Razem 7078 zł. 53 ct.

Oferty pisemne, zaopatrzone w wadyum 50 zł., świadectwo osiągniętej pełnoletności i świadectwo moralności pod napisem: „Oferta dla hurtownej sprzedaży tytoniu w Magierowie" mają być wniesione do dnia 18 czerwca 1889 do godziny 12tej w południe do rąk Naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Przemyślu.

Przemyśl, dnia 29 maja 1889.

L. 9055 (3360 3—3)

C. k. Sąd krajowy w Krakowie ogłasza, iż celem zaspokojenia należytości Józefy z Mikuckich Pieniążkowej w kwocie 5000 zł. z pn. odbędzie się w gmachu sądowym w dniach 8 lipca 1889 i 13 sierpnia 1889 o godzinie 10 rano egzekucyjna licytacya dóbr Olszowice l. w. h. 383 objętych, Łucyi Drobniewiczowej z ograniczeniem podstawienia powierniczego na rzecz Józefa i Stanisława Drobniewiczów własnych.

Cenę wywołania stanowi szacnnek w kwocie 30470 zł. 92 ct.

Wadyum kwota 3048 zł.

Na pierwszym terminie dobra te tylko za cenę szacunkową lub powyżej, na drugim zaś za jakąkolwiek cenę sprzedane będą.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli hipotecznych jest p. adwokat dr. Ludwik Schalay.

Kraków, 26 kwietnia 1889.

L. 1825 (3820 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Cieszanowie ogłasza, że w sprawie Romana Borzęckiego przeciw Franciszkowi Przednowkowi o 130 zł. wa. z pn., dbędzie się na dniu 2 lipca i 7 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 z rana na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej w zabudowaniu sądowem publiczna sprzedaż idealnej połowy realności pod lk. 10 w Narolu położonej wyk. hip. 268 księgi gruntowej tejże gminy objętej.

Cena szacunkowa wynosi 167 zł. 5 ct.

Wadyum 16 zł. 75 ct.

Akt oszacowania, wyciąg hipoteczny i bliższe warunki licytacyjne mogą być w registraturze przejrzane.

Kuratorem wierzycieli z miejsca pobytu niewiadomych ustanowiono miejscowego notaryusza p. Józefa Mikułowskiego.

Cieszanów, dnia 23 marca 1889.

L. 4493. (3270 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Sanoku ogłasza że na rzecz powiat. towarzystwa zaliczkowego w Sanoku celem zaspokojenia sumy 390 zł. aw. z 12% odsetkami i kosztów egzekucyjnych odbędzie się egzekucyjna licytacya realności pod lk. 7 i 8 w Sanoku położonych wyk. hip. l. 102 księgi grunt. gminy kat. Sanok objętej dłużnika Leona Tarnawskiego własnej w 2 terminach dnia 9 lipca 1889 i dnia 13 sierpnia 1889 o godz. 10 rano w tut. Sądzie w sali rozpraw cywilnych z tem, że na pierwszym terminie sprzedaż tylko za lub wyżej ceny szacunkowej w kwocie 919 zł. aw. na drugim zaś także niżej takowej nastąpi.

Wadyum wynosi 91 zł. 90 ct.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania wolno przejrzeć w tut. sąd. registraturze.

Kuratorem wierzycieli, którzyby po dniu 19 sierpnia 1888 prawo zastawu na sprzedać się mających realnościach nabyli, lub którym by uchwała licytacyjna lub też jakakolwiek późniejsza wcale nie lub wcześnie doręczoną być nie mogła, ustanowiono tut. adw. dra Łobaczewskiego z substytucyą tut. adw. dra Flakowicza.

Sanok, 16 marca 1889.

L. 2943 (3742 3—3)

W dniach 9 lipca i 13 sierpnia 1889 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa puliczna sprzedaż realności pod lk. 236 według wyk. hip. l. 49 ks. gr. gm. Rozdół nielet. spadkobierców dłużnika ś. p. Wincentego Skulskiego własnej, na zaspokojenie wierzytelności Towarzystwa zaliczkowego w Rozdole peto 82 zł. 50 ct. wa. z pn.,

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 300 zł.

Zakład 10pr.

Na pierwszym terminie sprzedaż nastąpi tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, a na drugim terminie także ponizej takowej.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wyciąg hipoteczny przeglądnąć można w tusąd. registraturze.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Antoniego Stasinę z Rozdołu.

Mikołajów, 6 kwietnia 1889.

L. 897 (2656 3—3)

W dniach 9 lipca 1889 i 13 sierpnia 1889, o godzinie 10ej rano odbędzie się w tutejszym c. k. Sądzie powiatowym przymusowa licytacyjna sprzedaż realności nr. 106 w Letniej w powiecie starostwa Drohobyckiego położonej, objętej wykaz. hipot. 159 księgi grun. dla Letni, Michała Zubrzyckiego własnej, na zaspokojenie wierzytelności galic. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie w kwocie 183 zł. 1 ct.

Cena wywołania 750 zł.

Wadyum 37 zł. 50 ct.

Realność ta zostanie na drugim terminie licytacyjnym także niżej ceny wywołania sprzedana

Bliższe warunki do przejrzenia w Sądzie.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Michał Fellner w Medenicach.

Medenice, 8 marca 1889.

Zl. 430/282. (3876)

Wegen Vergebung der Conservationsbauarbeiten an den Gebäuden im Etablissement des k. k. Staats-hengsten-Depots in Drohowyże auf die Zeit von 3 Jahren d. i. pro 1890, 1891 und 1892 findet beim k. k. Staats-Hengsten-Depot in Drohowyże bei Mikołajów 3 August 1889, um 11 Uhr Vormittag eine Offertverhandlung statt.

Die näheren Bestimmungen hierüber können aus den bei den k. k. Bezirkshauptmannschaften Lemberg, Styj, Drohobycz, Rudki, Gródek, Zydaczow dann bei den Stadtmagistraten in Lemberg, Szczerzec und Mikołajów affischirten Kundmachungen sowie beim genannten Depot-Kommando in Drohowyże entnommen werden.

Es werden Offerte sowohl von concessionirten als nicht concessionirten Baumeistern und Bauunternehmern übernommen und berücksichtigt.

Vom k. k. Staats-Hengsten-Depot in Drohowyże.

Księgi gruntowe.

L. 977. (3857)

Dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej Jasień powiatu sądowego Kałusz, rozpoczynam dnia 1. lipca 1889.

Interesowani w zbadaniu stosunków posiadania mogą się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla dochodzenia lub obrony swych praw za stósowne uznają.

Komisya hipoteczna c. k. Sądu obwodow.

W Stanisławowie, 3 czerwca 1889.

L. 6927 ((3514 2—3)

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z dnia 31 grudnia 1887 do l. 321000 otwarto nowe księgi gruntowe

I. dla majętności tabularnych

L. porz.	Majętność tabularna	położona: w gminie katastralnej	położona w okręgu sądu: powiatow.	położona w okręgu sądu: obwodow.
1	Stasiowa wola.	Stasiowa wola i Bouszów czyli Bołszów	Bursztyn	Brzeżany
2	Korostowice.	Stasiowa wola		
3	Bouszów czyli Bołszów	Bouszów czyli Bołszów		
4	Bołszowce	Bołszowce		
5	Hrusiatycze	Hrusiatycze	Chodorow	
6	Bortniki	Bortniki		
7	Kniesioło	Kniesioło i Oryszkowce		
8	Teitlówka	Kniesioło		
9	Łuczany	Łuczany		
10	Połowa Oryszkowce I.	Oryszkowce i Kniesioło		
11	Połowa Oryszkowce II. z przysiółkiem Nahorynie czyli Kalinówka	Oryszkowce		
12	Laszki dolne	Laszki górne i dolne		
13	Połowa Laszki górne			
14	Połowa Laszki górne			
15	Juszkowce	Juszkowce		
16	Suchrów	Suchrów		
17	Leszczyn	Leszczyn		
18	Ruda	Ruda		
19	Telacze	Telacze i Litwinów	Podhajce	
20	Stadnica	Telacze		
21	Byszów	Byszów		
22	Zaturzyn	Zaturzyn i Seredne		
23	I. Stebnik Dom. 98 pag. 161.	Stebnik	Dobromil	Przemyśl
24	II. Steinfels przyległość do dóbr Dobromila Dom 98 pag. 41			
25	Leszczyny, przyległość dóbr Dobromila Dom. 98 pag. 83.	Leszczyny		
26	Sopotnik vel Sobotnik Dom. 98 pag. 55.	Sobotnik		
27	Łopuszanka Dom. 98 pag. 125	Łopuszanka		
28	Polana Dom. 18 pag. 359.	Polana		
29	Wielkie vel Wełykie Dom. 98 pag. 19.	Wielkie vel Wełynie		
30	Michowa, przyległość do dóbr Dobromila Dom. 98 pag. 25	Michowa		
31	Parcele gruntowe z dóbr Michowe przydzielone Dom. 498 pag. 373.			
32	Katyna Dom. 98 pag. 99 przyległość do dóbr Dobromila	Katyna		
33	Kwaszenina Dom. 98 pag. 31.	Kwaszenina		
34	I. Smerecznów vel Smereczno vel Smereczna Dom. 98 p. 113	Smereczna		
35	II. Prinzenthal Dom. 98 pag. 53.			
36	Borysławka Dom. 46. pag. 109.	Borysławka		
37	Kropiwnik, przyległość do dóbr Dobromil Dom. 98 pag. 51.	Kropiwnik		
38	Kniaźpol, przynależość do dóbr Dobromila Dom. 98 pag. 11	Kniaźpol		
39	Łopusznica, przyległość do dóbr Dobromila Dom. 98 pag. 119.	Łopusznica		
40	Boniowice Dom. 37 pag. 451.	Boniowice		
41	Arłamów przyległość do dóbr Dobromila Dom. 98 pag. 37.	Arłamów		
42	Pietnice vel Pietnica, przyległość do Dobromila Dom. 98 pag. 68	Pietnice z Rosenbergiem		
43	Rosenberg Dom. 98 pag. 15.			
44	I. Las „Kierniczka" zwany, z dóbr Szkło wydzielony Dom. 481 pag. 433.	Szkło		
45	II. Wyższy „Grabnik" z dóbr Szkło wydzielony Dom. 508 pag. 52.			
46	Szkło Dom. 108 pag. 154.	Szkło i Jazów nowy	Jaworów	
47	Cetula Dom. 108 pag. 148.	Cetula		
48	Tuczapy Dom. 113 pag. 45.	Tuczapy		
49	Porudenko Dom. 74 pag. 123.	Porudenko		
50	Czerczyk Dom 35 pag. 129.	Czerzzyk		
51	Jazów nowy Dom. 108 pag. 150.	Jazów nowy		
52	Folwark Henrykówka, część Mołostkowice dom. 517 pag. 331	Mołostkowice z kolonią Kleindorf		
53	Część Mołostkowice „Józefówka" Dom 481 pag. 405.			
54	Mołostkowice Dom. 113 pag. 47.			
55	Część Mołostkowice „Wygoda" Dom. 452 pag. 5.			
56	Część Mołostkowice „Zapust Fitelski" Dom. 517 pag. 313.			
57	Porudno dom. 74 pag. 121.	Porudno		
58	Berdechów czyli Berdychów dom. 88 pag. 5	Berdychów z kolonią Berdychau		
59	Lubienie z Rudenkiem dom. 28 pag. 301.	Lubienie	Krakowiec	
60	Gnojnice dom. 28 pag. 181.	Gnojnice		
61	Wola Gnojnicka dom. 28 pag 189	Wola Gnojnicka		
62	Młyny dom. 28 pag. 205.	Młyny		
63	Swidnica dom. 22 pag. 87.	Swidnica i Wielkie Oczy		
64	Wola Małnowska dom. 93 p. 77	Wola Małnowska	Mościska	
65	I. Sułkowszczyzna dom. 93 p. 83	Rudniki	Mościska	Przemyśl
66	II. Rudniki laskie dom. 93 p. 67			
67	Rudniki ruskie, także „Zawada" zwane, przyległość do dóbr Mościsk dom. 93 pag. 65.			
68	Radochońce dom. 29 pag. 231.	Radochońce		
69	Sośnica dom. 21 pag. 45.	Sośnica	Radymno	
70	Zawadów dom. 2 pag. 121.	Zawadów	Sądowa Wisznia	
71	Wojkowice vel Woykowice	Wojkowice		
72	Szaszerowice dom. 30 pag. 207 et dom. 50 pag. 308.	Szaszerowice		
73	Część dóbr Podliski Bobrowszczyzna zwane dom. 46 pag 334	Podliski		
74	Podliski część Sikorszczyzna albo Jastrzębszczyzna dom. 122 pag. 48.			
75	Podliski część Hinkowszczyzna zwana dom. 48 pag. 399.			
76	Arłamowska Wola dom. 93 p. 68	Arłamowska Wola		
77	Wolanka dom. 278 pag. 398.			
78	Chorośnica z Nowosielicą	Chorośnica z Nowosielicą		
79	Dołhomościska dom. 40 pag. 177	Dołhomościska		
80	Wołczyszczowice dom. 14. p. 265	Wołczyszczowice		
81	Dąbrowa Wołczyszczowiecka d. 405 pag. 44.			
82	Mokrzany małe dom. 30 pag. 201 i dom. 50 pag. 307.	Mokrzany małe		
83	Twierdza dom. 2 pag. 97.	Twierdza		
84	Dydiatycze dom. 14 pag. 269	Dydiatycze		
85	I. Królin vel Krulin, dawniej przyległość do dóbr Tuligłowy dom. 2 pag. 141.	Królin		
86	II. Królin las z dóbr Królin wydzielony dom 405 pag. 270.			
87	Zaradawa I. dom. 44 pag. 215	Zeradawa I.	Sieniawa	
88	Wola Buchowska dom. 15 p. 245	Wola Buchowska		
89	Monasterz dom. 15 pag. 197.	Monasterz		
90	I. Poczajowice, przyległość do dóbr Rychcice dom. 6 pag. 411	Poczajowice	Drohobycz	Sambor
91	II. Grunta 8 morgów 1321 sążni kwadratowych z dóbr Poczajowice wydzielone dom 504 pag. 217.			
92	Wołowszczyzna dom. 10 pag. 209	Wołoszcza	Łąka	
93	Wołowszczyzna część dom. 12 p. 377			
94	Zady dom. 10 pag. 217			
95	Zapotok dom. 504 pag. 127.			
96	Rypna dom. 27 pag. 147.	Rypne	Rożniatów	
97	Kuźmina	Kuźmina	Bircza	Sanok
98	Jamna górna	Jamna górna		
99	Brzuska	Bruska		
100	Rozpucie	Rozpucie		
101	Grąziowa czyli Gronziowa część dom 74 pag. 235	Grąziowa		
102	Gronziowa czyli Grondziowa także Grąziowa średnia część dom. 60 pag. 271.			
103	Gronziowa czyli Grondziowa także Graziowa górna część dom 74 pag. 227			
104	Trzcianiec	Trzcianiec i Rostoka		
105	Huta wielka, przyległość do dóbr Brzuska	Huta Brzuska		
106	Rostoka	Rostoka		
107	Łomna	Łomna		
108	Trójca	Trójca		
109	Tarnawka	Tarnawka		
110	Iskań	Iskan		
11	Jamna dolna dom. 34 pag. 197	Jamna dolna		
112	Leszczawka	Leszczawka		
113	Krecow	Krecow		
114	Część Jawornik ruski Netrebka	Jawornik ruski		
115	Część Jawornik ruski górny			
116	Część Jawornik ruski Rybnik			
117	Część Jawornik ruski dolny			
118	Część Jawornik ruski Przysada			
119	Część Jawornik ruski Zahuty			
120	Borownica z Hutą szklanną z dóbr Jawornik ruski Przysada wydzielony			
121	Dobra dom. 80 pag. 106	Dobra		
122	Dobra część dom. 78 pag. 401			
123	Dobra część dom. 113 pag. 110 i dom. 285 pag. 336			
124	Dobra część dom. 77 pag. 405.			
125	Niebieszczany	Niebieszczany	Bukowsko	
126	Zawoje	Zawoje	Rymanów	
127	Posada wyżna czyli górna	Posada górna		
128	Sokole	Sokole	Ustrzyki dol	
129	Teleśna sanna	Telośnica sanna		
130	Czarne	Czarne		
131	Buczacz II połowa miasto	Buczacz	Buczacz	Stanisławów
132	Jurydyka Exdominikańska w Buczaczu			
133	Delatyn	Delatyn	Delatyn	

L. porz.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu sądu powiatow.	obwodow.
134	Skopówka	Skopówka	Delatyn	Stanisławów
135	Zarzecze	Zarzecze	Delatyn	Stanisławów
136	Landestreu	Landestreu	Kałusz	Stanisławów
137	Nowica	Nowica	Kałusz	Stanisławów
138	Krasiejów	Krasiejów	Monasterzyska	Stanisławów
139	Monasterzyska	Monasterzyska i Folwarki	Monasterzyska	Stanisławów
140	Kłodne, z dóbr Monasterzyska wydzielone dom. 529 pag. 131	Monasterzyska	Monasterzyska	Stanisławów
141	Safrinówka z dóbr Monasterzyska wydzielona dom. 529 pag. 131	Monasterzyska	Monasterzyska	Stanisławów
142	Zadarów	Zadarów	Monasterzyska	Stanisławów
143	Korosciatyn	Korościatyn	Monasterzyska	Stanisławów
144	Fitków czyli Chutków	Fitków czyli Chutków	Nadwórna	Stanisławów
145	Przerośl	Przerośl	Nadwórna	Stanisławów
146	Weleśnica dolna	Weleśnica dolna	Nadwórna	Stanisławów
147	Hawryłówka	Hawryłówka	Nadwórna	Stanisławów
148	Strymba	Strymba	Nadwórna	Stanisławów
149	Niżniów z Antonówką	Niżniów z Antonówką	Tłumacz	Stanisławów
150	Tarnowica polna	Tarnowica polna	Tłumacz	Stanisławów

II. dla posiadłości wiejskich:

1. Stasiowa wola z miejscowością Korostowice,
2. Bouszów,
3. Bołszowice, podlegające sądowi powiatowemu w Bursztynie.
4. Hrusiatycze,
5. Bortniki,
6. Kniesieło,
7. Łuczany,
8. Oryszkowce,
9. Laszki górne i dolne,
10. Juszkowce,
11. Suchrów,
12. Leszczyn,
13. Ruda, podlegające sądowi powiatowemu w Chodorowie,
14. Telacze,
15. Byszów,
16. Zaturzyn, podl. sądowi pow. w Podhajcach.
17. Stebnik z Steinfelsem i ciałem hipotecznem „Młyn" z dóbr tabularnych i Stebnik wydzielonym,
18. Leszczyny,
19. Sopotnik,
20. Łopuszanka,
22. Welykie,
23. Michowa,
24. Katyna.
25. Kwaszenina,
26. Smereczna z kolonią Prinzenthal,
27. Borysławka,
28. Kropiwnik,
29. Kniaźpol,
30. Łopusznica,
31. Boniowice,
32. Arłamów,
33. Pietnice z kolonią Rosenberg, podlegające sądowi powiatowemu w Dobromilu.
34. Szkło z częściami składowemi w gminie katastralnej Jazów nowy,
35. Cetula,
36. Tuczapy,
37. Porudenko,
38. Czerczyk,
39. Jazów nowy,
40. Mołoszkowice,
41. Porudno,
42. Berdychów z kolonią Berdikau, podlegające sądowi powiatowemu w Jaworowie.
43. Kubienie,
44. Gnojnice,
45. Wola gnojnicka,
46. Młyny,
47. Swidnica, podlegające sądowi powiatowemu w Krakowcu,
48. Wola Małnowska,
49. Rudniki,
50. Radochońce, podlegające sądowi powiatowemu w Mościskach,
51. Sośnica, podlegająca sądowi powiatowemu w Radymnie.
52. Zawadów,
53. Wojkowice,
54. Szaszerowice,
55. Podliski,
56. Arłamowska Wola,
57. Dołhomościska,
58. Wołczyszczowice,
58. Mokrzany małe,
60. Twierdza,
61. Dydiatycze,
62. Krulin, podlegające sądowi powiatowemu w Sądowej Wiszni,
63. Zaradawa I. część,
64. Wola Buchowska,
65. Manasterz, podlegające sądowi powiatowemu w Sieniawie,
66. Poczajowice, podlegająca sądowi powiatowemu w Drohobyczu.
67. Wołoszcza z miejscowością Zady, podlegająca sądowi powiatowemu w Łące.
68. Rypno, podlegająca sądowi powiatowemu w Rożnatowie.
69. Kuźmina,
70. Jamna górna,
71. Brzuska.
72. Rozpucie,
73. Grąziowa,
74. Trzcianiec,
75. Huta Bzuska,
76. Rostoka,
77. Łomna,
78. Trójca.
79. Tarnawka,
80. Iskań,
81. Jamna dolna,
82. Jawornik ruski,
83. Dobra,
84. Leszczawka,
85. Kreców, podlegająco sądowi powiatowemu w Birczy.
86. Niebieszczany, podlegająca sądowi powiatowemu w Bukowsku.
87. Zawoje, podlegająca sądowi powiatowemu w Rymanowie.
88. Sokole,
89. Teleśnica sanna,
90. Czarne, podlegające sądowi powiatowemu w Ustrzykach dolnych.
91. Delatyn,
92. Siedliska,
93. Skopówka,
94. Zarzecze, podlegające sądowi powiatowemu w Delatynie,
95. Landestreu,
96. Nowica, podlegająca sądowi powiatowemu w Kałuszu.
97. Monasterzyska,
98. Krasiejów,
99. Zadarów,
100. Korościatyn, podlegające sądowi powiatowemu w Monasterzyskach.
101. Fitków,
102. Przerośl,
103. Weleśnica dolna,
104. Hawryłówka,
105. Strymba, podlegająca sądowi powiatowemu w Nadwórnie.
106. Niżniów z Antonówką,
107. Tarnawica polna, podlegające sądowi powiatowemu w Tłumaczu, i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 marca 1889 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie § 7 lit. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 96 d. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 grudnia 1889 a to:

co do majątności tabuiarnych pod I. 1 do 150 do przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości wiejskich pod II 1 do 107 do dotyczących c. k. Sądów powiatowych zgłosili, gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż powyższy termin nie może być ani przedłużonym, ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

C. k. wyższy Sąd krajowy
We Lwowie, dnia 2 kwietnia 1889.
SIMONOWICZ m. p.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 1650. (2968 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zawiadamia, z powodu wniesionej dnia 8 czerwca 1888 l. 3935 prośby Maryi z Kornarów Tchórznickiej jako prawonabywczyni Franciszka Dylewskiego w sprawie egzekucyjnej przeciw Józefie Zachorowskiej o zapłacenie kwoty 21 zł. m. k. o dozwolenie kompenzaty resztującej ceny kupna sprzedanych w drodze licytacyi 5/48 części dóbr Stanimierz i Pohorylce niegdyś Józefy Zachorowskiej własnych w kwocie 4972 zł. 30 ct mk. z 5prc. odsetkami z pretensyami 4200 zł. mk z przynależnościami kolokowanemi na VI. i VII. miejscu tabeli płatniczej z dnia 5 maja 1852 o wykreślenie z karty ciężarów powyższych 5/48 części dóbr Stanimierz i Pohorylce ciężarów hipotecznych i o przeniesienie takowych na cenę kupna 66·30 zł. mk. zpn. ustanowił dla nieznanej z życia i miejsca pobytu Józefy Zachorowskiej, tudzież dla jej z imienia a to dla z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców adw. dra Mijakowskiego, z podstawieniem p. dra Feliksa Miskyego c. k. not. kuratorem, dalej ustanowił dla wierzycieli hipotecznych których wierzytelności na cenę kupna przeniesione być mają, a to dla z życia i miejsca pobytu nieznanych Aleksandra Niedźwieckiego, Eleonory Stojanowicz, Karoliny Sobolewskiej, Raymunda Zachorowskiego, a względnie Zenona Zachorowskiego, Karoliny z Zachorowskich Hebanowskiej i Emilii Zachorowskiej, jako jego spadkobierców z dekretu dziedzictwa z d. 10 grudnia 1864 l 11360 dalej Klemensa Medyńskiego, Jana Kantego Dybowskiego, Franciszka Dylewskiego, Elegiusza Sobolewskiego, Jana Czyża, Maurycego Postlera, Marcelego Suchodolskiego, Aleksandry z Czechowskich Kosseckiej, nieznanych z życia i miejsca pobytu spadkobierców śp. Joanny z Czajkowskich Bieniaszewskiej, Julii Chrzanowskiej, Leona barona Brunickiego, Wojciecha Kossowicza i Władysława Domaradzkiego, tudzież także dla ich z Imienia, nazwiska, życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców adw. kraj. dra Billeta kuratorem.

Zarazem do wyjaśnienia za jaki czas procenta odkompensować się mających sum obliczone być mają, wyznaczono termin na dzień 17 czerwca 1889 o 10 godzinie przed południem, na który strony udział biorące w tutejszym Sądzie jawić się mają.

O tem zawiadamia się wszystkich wyżej wspomnionej osoby z tem, by ustanowionemu kuratorowi wszystkie dla obrony praw swoich służące dowody dostarczyły a względnie innego zastępcę sobie obrali.
Złoczów, 13 kwietnia 1889.

L. 2895. (2832 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Tarnowie wzywa nieobecnego Józefa Morydza, aby celem odebrania odeń deklaracyi spadkowej w postępowaniu spadkowem po Pawle Morydzu zgłosił się w tutejszym sądzie w przeciągu jednego roku i do spadku ustnie lub pisemnie się deklarował, gdyż w razie przeciwnym spadek pertraktowanym będzie z ustanowionym dlań kuratorem Janem Kuklą z Zukowic starych.
Tarnów, dnia 10 lutego 1889.

L. 4003 (2833 3—3)
C. k. Sąd powiatowy miejsko-deleg. w Tarnowie wzywa niewiadomą z miejsca pobytu Katarzynę Masło, aby w przeciągu roku oświadczyła się do spadku po ś. p. Katarzynie 1-o Hodak 2-o Masło ustnie lub pisemnie, w przeciwnym bowiem razie po upływie roku spadek ten będzie pertraktowanym z ustanowionym dla niej kuratorem Stanisławem Małkiem z Lisiej góry.
Tarnów, dnia 22 lutego 1889.

L. 3200 (2869 3—3)
C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie oznajmia niewiadomemu z miejsca pobytu Abrahamowi Dawidowi Gatheim, że Markus Schwarz pod dniem 14 stycznia br. do l. 579, wniósł podanie o wpis prawa zastawu dla sumy pożyczkowej 400 złr. aw. z pn., w stanie biernym na Abrahama Dawida i Ciupę Geitheimów zaintabulowanej, wyk. hip. gminy kat Stanisławów l. 1320 objętej realności, i że to podanie tus uchwałą z 19 stycznia b. r. l. 579 przychylnie załatwiono i że tę uchwałę doręczono mu do rąk równocześnie ustanowionego dla niego kuratora ad actum adw. Bardacha.
Stanisławów, 30 marca 1889.

L. 2990 (2863 3—3)
C. k. Sąd obwodowy ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Wacława Tuszyńskiego i Katarzynę Armatys w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie przeciw Leibie Rosenfeldowi o 880 złr. 34 ct. wa. z pn., kuratorem adw. dra Pietrzyckiego z substytucyą adw. dra Tokarza, doręcza kuratorowi uchwałę z dnia 27 grudnia 1888 l. 19236 i o zawiadamia Wacława Tuszyńskiego i Katarzynę Armatys.
Tarnów, dnia 11 kwietnia 1889.

L. 2683 (2855 3—3)
C. k. Sąd powiatowy w Glinianach ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej z 20 lipca 1887 l. 5008 niewiadomemu z życia i miejsca pobytu Fedkowi Procyszyn kuratorem Dmytra Senyk.

Wzywa się zatem Fedka Procyszynego, aby mianowanemu kuratorowi informację udzielił lub innego zastępcę prawnego ustanowił, gdyż w przeciwnym razie złe skutki sobie przypisać będzie musiał.
Gliniany, 27 czerwca 1888.

L. 4945 (2864 3—3)
Ogłoszenie sprostowania.
C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie prostuje tutejszo-sądowy edykt z dnia 14 marca 1889 l. 3612 w ten sposób, że amortyzować się mająca karta wkładkowa Tarnowskiej kasy oszczędności nr. 5953 ma dalsze znamiona „Tom XII pag. 141", a nie jak to w edykcie ogłoszono „Tom XII pag. 171".
Tarnów, dnia 11 kwietnia 1889.

L. 685. (2749 3—3)
Oleski c. k. Sąd powiatowy podaje do wiadomości, że Józef Brojanowski z Podhorzec umarł 24 sierpnia 1882 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Gdy Sądowi miejsce pobytu spadkobiercy Jana Brojanowskiego nie jest wiadomem, wzywa się takowego, by w przeciągu jednego roku zgłosił się do c. k. Sądu i oświadczył się do spadku, bowiem inaczej zostanie przeprowadzoną pertraktacya spadku ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla niego kuratorem Juliuszem Łońskim z Podhorzec.
C. k. Sąd powiatowy
Olesko, 5 lutego 1887.

L. 7647. (2893 3—3)
C. k. Sąd krajowy w Krakowie na skutek podania Józefa Blanksteina de prs. 5 października 1888 l. 26467 wdrażające postępowanie amortyzacyjne wzywa wszystkich, w ręku których kartka zastawnicza filii ck. uprzyw. galic. Banku hipotecznego lwowskiego w Krakowie nr. 7015 na jeden los miasta Stanisławowa nr. 9545, by ją w ciągu roku, 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia, w którym niniejszy edykt po raz trzeci w „Gazecie Lwowskiej" ogłoszonym zostanie, okazali, w przeciwnym razie bowiem za umorzoną i wszelkiej mocy pozbawioną uznaną zostanie.
Kraków, 5 kwietnia 1889.

L. 9790. (2690 3—3)
Nieznanego z życia i z miejsca pobytu Ludwika Tokarskiego zawiadamia się niniejszem, że przeciw niemu Pessla Henig i spólnicy wytoczyli pod dniem 24 grudnia 1888 l. 9790 pozew o uznanie własności majętności l. wyk. hip. 415 gminy Łańcut objętej i że do rozprawy ustnej termin na dzień 19 czerwca 1889 o godzinie 10 rano wyznaczono i dla niego kuratora w osobie Antoniego Peszki ustanowiono.

Wzywa się zatem Ludwika Tokarskiego, aby ustanowionemu dlań kuratorowi udzielił ze swej strony potrzebnych do obrony dowodów, albo też innego pełnomocnika przedstawił.
C. k. Sąd powiatowy
Łańcut, 8 marca 1889.

L. 9435. (2689 3—3)
Nieznane z życia i z miejsca pobytu Agnieszkę, Karolinę i Zofię Pryszczewskie, zawiadamia się niniejszem, że przeciw nim Walenty Tarczyński i spól. wytoczyli pod dniem 11 grudnia 1888 l. 9435, pozew o uznanie własności majętności l. w. h. 558 gm. Łańcut objętej i że do rozprawy ustnej termin na dzień 19 czerwca 1889 o godz. 10 rano wyznaczono i dla nich kuratora w osobie Antoniego Peszki ustanowiono.

Wzywa się zatem Agnieszkę, Karolinę i Zofię Pryszczewskie, aby ustanowionemu dlań kuratorowi udzieliły ze swej strony potrzebnych do obrony dowodów, albo też innego pełnomocnika przedstawiły.
C. k. Sąd powiatowy
Łańcut, 8 marca 1889.

L. 4366. (2670 3—3)
C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ustanowił w sporze wekslowym masy spadkowej po ś. p. Mendlu Aszkenas przeciw Jakóbowi Safrinowi pto 1500 zł. zpn. dla niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Safrina kuratorem ad actum p. adw. dr. Leiblingera z zastępstwem w osobie p. adw. dr. Mantla.

Będzie więc rzeczą pozwanego ustanowionemu dlań kuratorowi udzielić ze swej strony dowody albo też innego pełnomocnika Sądowi przedstawić, ile że w razie przeciwnym sam sobie skutki złego zastępstwa przypisać będzie winien.
Tarnopol, dnia 13 kwietnia 1889.

L. 728. (2638 3—3)
W sprawie Wiktora Klobassy Zrenckiego o zaintabulowane prawa własności majętności tabularnej „Polanka Dwór" ustanowiono dla nieobecnego i z miejsca pobytu niewiadomego Eugeniusza Jordana z Polanki kuratorem ad actum adw. dr. Gaszyńskiego, któremu się odnośną uchwałę tabularną doręcza.
C. k. Sąd obwodowy
Jasło, dnia 23 lutego 1889.

L. 4413. (2816 3—3)

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Tarnopolu ustanowił w sporze wekslowym masy spadkowej śp. Ksawera Gajowskiego przeciw masie spadkowej ś. p. Zygmunta Świejkowskiego pto 3000 zł. zpn dla niewiadomej z miejsca pobytu wierzycielki ostatniego Sary Schechter kuratorem ad actum p. adw. dra Łuczakowskiego, z zastępstwem w osobie adw. dra Kwiatkowskiego.

Będzie więc rzeczą wierzycielki ustanowionemu dlań kuratorowi udzielić ze swej strony dowodów albo też innego pełnomocnika sądowi przedstawić, ile że w razie przeciwnym sama sobie skutki złego następstwa przypisać będzie winna.

Tarnopol, 13 kwietnia 1889.

L. 1598. (3829 3—3)

W sprawie kasy zbiorowej sierocińskiej Głogowskiej przeciw Taube Blank i spółki pto 320 zł. ustanawia się pana Abrahama Goldmana z Głogowa kuratorem dla współpozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Dawida Sufrina wyznaczając termin do rozprawy sumarycznej na dzień 13 czerwca 1889 o godzinie 9 rano.

Wzywa się więc Dawida Sufrina, ażeby albo pełnomocnika dla siebie ustanowił, albo też kuratorowi ustanowionemu potrzebną do obrony informacyę udzielił inaczej sprawa ta z kuratorem przeprowadzoną zostanie.

Głogów, 23 kwietnia 1889.

L. 2931. (3872 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bieczu zawiadamia niniejszem z życia i miejsca pobytu niewiadomych p. Juliusza Guerin i spółkę, że w sprawie Adama Skrzyńskiego przeciw nim o rozwiązanie kontraktu dzierżawy prawa poszukiwania i wydobywania oleju skalnego na parcelach lk. 1159/1 i innych w Libuszy zpn. do sumarycznej rozprawy termin na dzień 17 czerwca 1889 o godzinie 10 rano w sądzie tutejszym wyznaczony został.

Mają się zatem pozwani albo osobiście zgłosić, albo ustanowionemu dla nich w osobie p. Tomasza Szymańskiego z Biecza kuratorowi informacyi udzielić, albo innego pełnomocnika wybrać i o tem Sąd tutejszy zawiadomić, słowem do obrony praw swoich wszelkich środków prawnych użyć, inaczej z zaniedbania wynikłe skutki sami sobie przypiszą.

Biecz, dnia 2 czerwca 1889.

L. 6729 (2953 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że Leon Siegler przeciw Salomonowi Gehlowi z miejsca pobytu niewiadomemu wniósł skargę o zapłacenie sumy wekslowej 44 złr. 75 ct. wa. z pn., w skutek której nakaz zapłaty tej sumy dnia dzisiejszego wydanym i kuratorowi dlań ustanowionemu w osobie adw. dra Szancera z substytucyą adw. dra Tokarza doręczonym został.

Tarnów, dnia 25 kwietnia 1889.

L. 6709 (2952 2—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, że Rachela Leisten przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Salomonowi Gehlowi wniosła skargę o zapłacenie sumy wekslowej 600 złr. wa. z pn., w skutek której nakaz zapłaty tej sumy dnia dzisiejszego wydanym i kuratorowi dlań ustanowionemu w osobie adw. dra Szancerc z substytucyą adw. dra Tokarza doręczonym został.

Tarnów, dnia 25 kwietnia 1889.

L. 6084 (3791 2—3)

Niewiadomego z życia i miejsca pobytu Jana Kawałko zawiadamia się, że Sanockie powiatowe Towarzystwo zaliczkowe wniosło przeciw niemu pozew pto 400 złr., na który termin do rozprawy na dzień 17 czerwca 1889 o 9 godz. rano wyznaczono i pozew ustanowionemu kuratorowi drowi Flakowiczowi doręczono

Z c. k. Sądu powiatowego m. d.

Sanok, dnia 5 maja 1889.

L 11005. (2985 2—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia w sprawie Schmai Bienstock przeciw Ludwikowi Żychlińskiemu o 100 złr. z przyn. w skutek prośby de pr. 17 marca 1889 l. 11005 dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Ludwika Żychlińskiego, kuratora w osobie adwokata dr. Hahna z zastępstwem adwok. dr Nowackiego, i doręcza mu tusądowy wyrok z dnia 24go stycznia 1885 licz. 1759 w powyższej sprawie zapadły.

Wzywa się tedy niniejszym edyktem p. Ludwika Żychlińskiego, aby celem przestrzegania swych praw, ustanowionemu kuratorowi stosownych środków obrony udzielił lub innego zamianował pełnomocnika i o tem sądowi doniósł, ileże z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sam sobie przypisze.

We Lwowie, 30 marca 1889.

L. 437. (2899 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy w sprawie przekazania niewypośrodkowanego jeszcze liczebnie kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjnego wyszynku w dobrach Mykietyńce, wykazem hipotecznym l. 8 objętych, własność Alfreda Rawicz Mysłowskiego stanowiących, wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych a to: spadkobierców ś. p. Dominika i Anny hr. Potockich, tudzież posiadaczy listów zastawnych pochodzących z pożyczek na hipotekę powołanych dóbr przez austro-węgierski Bank udzielonych, względnie tychże z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców lub prawonabywców, dla których się równocześnie kuratora w osobie adwokata krajowego dr. Melitona Buczyńskiego z substytucyą adwokata krajowego dr. Mandyczewskiego ustanawia, jak niemniej wszystkich wierzycieli którzy na rzeczonych dobrach przed dniem 20 października 1888 jakiekolwiek pretensye nabyli, aby takowe najdalej do 2 lipca 1889 w tutejszym Sądzie zgłosili, inaczej bowiem w ślad § 13 i 21 cesarskiego patentu z dnia 8 listopada 1853 nr. 237 dz. p. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i jako na przekazanie swych pretensyi na kapitał wynagrodzenia według porządku tabularnego zezwalający uważani będą, a nadto utraciliby prawo czynienia opozycyi i wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie przy przyszłej rozprawie między wierzycielami i stronami do skutku przyjść mogącej w myśl §. 5 wspomnianego patentu, przyczem jednak ich prawo przekazania ich pretensyi na kapitał wynagrodzenia wedle porządku tabularnego lub zabezpieczenia na gruncie i ziemi w ślad §. 27 wyż powołanego cesarskiego patentu możliwą ugodą naruszone nie będą.

Zgłoszenie ma zawierać: imię, nazwisko, zamieszkanie (numer domu) zgłaszającego się, kwotę wierzytelności hipotecznej, której się domaga i odsetki równe prawo z kapitałem mające, a nareszcie pod jaką pozycyą wierzytelność w księgach hipotecznych jest wpisaną. W końcu obowiązani są wierzyciele po za obrębem tutejszego Sądu zamieszkali, wskazać Sądowi tutaj zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej takowe zgłaszającym się pocztą z tym samym skutkiem dosełane będą jak gdyby doręczenie do własnych rąk nastąpiło.

Stanisławów, 9 marca 1889.

L. 2942. (3862 1—3)

C. k. Sąd powiatowy zawiadamia w sprawie spadkowej po Seligu Schillerze z Przeworska odnośnie do edyktu w nr. 14 1889 ogłoszonego, iż dla niewiadomej z pobytu Chany Friedmann w miejsce zmarłego Izaaka Strasberga, kuratorem Mojżesza Schillera z Przeworska ustanowiono.

Przeworsk, 3 maja 1889.

L. 438 (2900 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy w sprawie przekazania niewypośrodkowanego jeszcze liczebnie kapitału wynagrodzenia za zniesione prawo propinacyjnego wyszynku w dobrach Uhorniki, wykazem hipotecznym Nr. 111 objętych, własność Alfreda Rawicz Mysłowskiego stanowiących, wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych przedstawicieli sched spadkowych I. II. III i IV względnie spadkobierców ś. p. Dominika i Anny hr. Potockich i posiadaczy listów zastawnych, pochodzących z pożyczek na hipotekę dór Uhorniki przez austro-węgierski bank udzielonych, dla których równocześnie kuratora w osobie adwokata krajowego dr Melitona Buczyńskiego z substytucyą adw. kraj. dr. Mandyczewskiego ustanawia się, jak niemniej wszystkich wierzycieli, którzy na rzeczonych dobrach przed dniem 20 października 1888 jakiekolwiek pretensye nabyli, aby takowe najdalej do 2 lipca 1889 w tutejszym sądzie zgłosili, inaczej bowiem w ślad §§ 13 i 21 cesarskiego patentu z dnia 8 listopada 1853 Nr. 237 Dz. p. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i jako na przekazanie swych pretensyj na kapitał wynagrodzenia według porządku tabularnego zezwalający uważani będą.

Nadto utraciliby prawo czynienia opozycyi i wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie przy przyszłej rozprawie pomiędzy zgłoszonymi wierzycielami i stronami do skutku przyjść mogącej w myśl § 5 wspomnionego patentu, przyczem jednak ich prawo, przekazania ich pretensyi na kapitał wynagrodzenia wedle porządku tabularnego lub zabezpieczenia na gruncie i ziemi w ślad § 27 wyż powołanego cesarskiego patentu możliwą ugodą naruszone nie będą.

Zgłoszenie ma zawierać: imię, nazwisko, zamieszkanie (numer domu) zgłaszają, cego się, kwotę wierzytelności hipotecznej której się domaga i odsetki równe prawo z kapitałem mające, oznaczenie pod jaką pozycyą wierzytelność w księgach hipotecznych jest zapisaną.

W końcu obowiązani są wierzyciele po za obrębem tutejszego sądu zamieszkali, wskazać sądowi tutaj zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej takowe zgłaszającym się pocztą z tym samym skutkiem dosełane będą, jak gdyby doręczenie do własnych rąk nastąpiło.

Stanisławów, 9 marca 1889.

L. 2200. (3863 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Pilznie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Stanisława Kotlarza, iż przeciwko niemu Anna Kula wystąpiła ze skargą ustną de praes 21 marca 1889 l. 2200 o uznanie prawa własności do części gruntu wyk. hip. l. 24 księgi gruntowej dla gminy Łęki górne objętego.

Skutkiem tego ustanowiono dla Stanisława Kotlarza kuratorem Jakóba Micka z Łęk górnych i wzywa się go, aby przed terminem na dzień 10 lipca 1889 do rozprawy wyznaczonym, albo innego pełnomocnika sobie ustanowił lub ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków do obrony dostarczył, inaczej za złe skutki sam sobie będzie winien.

C. k. Sąd powiatowy

Pilzno, dnia 31 marca 1889.

L. 21165 (3859 1—3)

In der Bagatellsache des Leib Heizler gegen Mechel vel Michaly Braun pto 50 fl. Oe. W. ist für den dem Wohnorte nach unbekanten Belangten der Herr Franz Gruiński k. k. Notar in Delatyn als Curator ad actum bestellt worden, und zugleich zur Bagatellverhandlung die Tagfahrt auf den 1. Juli 1889 um 8 Uhr Vor Mit. im hiesigen Gerichte angeordnet.

Der Belangte wird aufgefordert, dem Curator die nothwendige Information mitzutheilen, oder einen anderen Bewollmächtigten zu bestellen.

K. k. Bezirks Gericht

Delatyn, 15 März 1889.

L. 2465. (3856)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie poleca prowadzącemu rejestr handlowy, aby zapisaną w rejestrze handlowym dla firm pojedyńczych firmę „E Radler — dzierżawca apteki pod złotą głową w Krakowie“ z powodu zaniechania przedsiębiorstwa wykreślił.

Kraków, dnia 8 lutego 1889.

L 17607 (3842 1—4)

C. k. Sąd powiatowy w Brodach w sprawie egzekucyjnej Wysokiego Skarbu przeciw Nathanowi Gołogorerowi o 67 złr. 64 ct. wa. z pn., zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Nathana Gołogorera, iż celem doręczenia uchwały z dnia 25 lutego 1888 l. 3131 którą dozwolony, został wpis egzekucyjnego prawa zastawu dla zaległości podatku w kwocie 67 zł 64 ct. wa z pn., na rzecz Wysokiego Skarbu w stanie dłużnym ciała hipotecznego wyk. hip. 403 księgi gruntowej gminy katastralnej Brody objętego, tudzież dalszych uchwał w tej sprawie zapaść mogących, ustanowiony został dla niego kurator w osobie dr. Grossa, adwokata w Brodach, któremu potrzebną do obrony praw swoich informacyę udzielić lub innego zastępcę sądowi wskazać ma, inaczej następstwa zaniedbania tego sam sobie przypisać będzie musiał.

Brody, dnia 4 listopada 1888.

L. 2243. (3850 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Załościach zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Selika Marguliesa, że w sporze drobiazgowym Judy Silberga przeciwko niemu o zapłacenie 50 zł. w. a. pozwem z dnia 2 listopada 1887 l. 5040 rozpoczętym do rozprawy termin na 30 lipca 1889 o godzinie 9 przed południem wyznaczony i że dla niego kuratorem p. Marcin Mojseowicz, ck. notaryusz w Załościach ustanowiony został.

Wzywa się więc Selika Marguliesa, by kuratora należycie poinformował lub innego zastępcę mianował

Załośce, dnia 26 maja 1889.

L. 5236 (3826 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Samborze zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Samuela Weinnigera, Sarę Kofler i Idesę Kuflik, tudzież nieznanych z imienia, życia i miejsca pobytu spadkobierców ś. p. Chaskla Weinnigera, że przeciw nim i masie spadkowej tego ostatniego wytoczyli Jakób Schönberg, Ozyasz Hersch 2ga imion Goldfischer i Henie Stolz pod dn. 20 maja 1889 przed tutejszym Sądem do licz. 5236 pozew o uznanie wpisów w pozycyach 33, 34 i 35 karty C. wykazów hip. l. 749 i 750, które obejmują dobra „Hordynię“ i „Część Hordyni“, na ich rzecz uskutecznionych, za nieważne i t.d., że dla nich dr. Leona Witza adw. w Samborze, ze substytucyą dr. Józefa Fiternika adwokata w Samborze, kuratorem ad actum ustanowił i temuż pozew celem wniesienia w dniach 90 obrony na piśmie doręczył.

Wzywa się zatem kurandów, ażeby wcześnie przed tym terminem potrzebnej dla obrony ich praw informacyi ustanowionemu kuratorowi udzielili albo Sądowi wskazali swego pełnomocnika, gdyż inaczej skutki zaniedbania tych kroków pilności sami sobie przypisać będą musieli.

Sambor, 28 maja 1889.

L. 2539. (3827 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miejski delegowany zawiadamia nieznanego z miejsca pobytu i zamieszkania Macieja Markowicza, iż uchwałą t. s. z 21 stycznia 1888 l. 491 dozwolono, celem zabezpieczenia grzywny dochodowo skarbowej w kwocie 10.000 zł. na Macieja Markowicza c. k. poborcę cłowego w Chwatowicach za współwinę w przemytnictwie nałożyć się mającej, tudzież celem zabezpieczenia uszczuplonych należytości cłowych w kwocie 10.476 zł. 66 ct. od tegoż Macieja Markowicza się należących, na rzecz Wysokiego Skarbu: prowizorycznego prawa zastawu dla kwot 10.000 zł., 10.476 zł. 66 ct. na zawinkulowanych jako kaucya służbowa Macieja Markowicza renty papierowej nr. 32.861 z 1 listopada 1881 na 600 zł. opiewającej, na odsetkach od tejże renty zapadłych, tudzież zapaść mających, a płatnych w c. k. kasie głów. urzędu podatkowego w Krakowie.

Dla Macieja Markowicza ustanowiono kuratorem p. adwokata dr. Koya w Krakowie.

Kraków, 25 stycznia 1889.

L. 1820. (3022 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tuchowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomą Wiktoryę Zielińską, iż w celu doręczenia jej tut. sąd. uchwały tabularnej z d. 30 czerwca 1889 l. 3163 z zezwoleniem zaintabulowania prawa własności realności objętej wyk. hip. l. 82 dla gminy Ryglice dotąd jej własnej, na rzecz Abrahama Reinhold, ustanowiony został dla niej kuratorem Jan Mierzwiński z Ryglic i temuż powyższa uchwała została doręczoną.

Tuchów, 5 kwietnia 1889.

Upadłości.

L. 5975 (3878)

Celem przeprowadzenia wyboru zarządcy masy rozbiorowej Fryderyka Freudenberga, właściciela realności w Sądowej Wiszni, w miejsce dotychczasowego zarządcy masy Eugeniusza Dobrzańskiego, od urzędu zarządcy uwolnionego, rozpisujemy niniejszem termin na dzień 13 czerwca 1889 o godzinie 9 rano, na który wszyscy wierzyciele u komisarza konkursowego w Sądowej Wiszni zgłosić się mają.

Z c. k. Sądu obwodowego

Przemyśl, dnia 5 czerwca 1889.

Konkursa.

L. 326|R. s. o. (3816 3—3)

Na podstawie uchwały c. k. Rady szkolnej okręgowej z dnia 23 maja b. r. ogłasza się niniejszem konkurs, celem stałego obsadzenia następujących posad nauczycielskich:

A. Przy szkołach etatowych Iedno-klasowych:

W Skomoroszu i Wierzbowcu z płacą po 300 zł., zaś w Chmielówce 159 zł. 39 ct. 42 korcy 6 garncy zboża, w Podhajczykach z płacą 225 zł. i 20 korcy zboża, w Słobudce Janowskiej z płacą 246 zł. i 16 korcy zboża;

B. Przy szkołach filialnych:

W Bernadówce z płacą 200 zł. i 14 korcy zboża, w Boryczówce z płacą 212 zł. 50 ct. i 10 korcy zboża, w Brykuli nowej z płacą 178 zł. i 20 korcy zboża, w Humniskach z płacą 180 zł. 38 ct. i 19 korcy 18 garncy zboża, w Małowie z płacą 216 zł. 50 ct. i 12 korcy zboża, w Nałwiu z płacą 212 zł. 50 ct. i 10 korcy zboża, w Tyczynie nowym z płacą 190 zł. 40 ct. 18 korcy zboża i 1 kub. sąg drzewa na opał, w Załawiu z płacą 197 i 15 korcy zboża, w Zubowie z płacą 175 zł. i 20 korcy zboża;

C. Przy szkołach więcej klasowych na posadę młodszego nauczyciela lub nauczycielki:

W Strusowie, Janowie i Budzanowie z płacą po 270 zł. i dodatkiem 10 prc. na pomieszkanie, w Kobyłowłokach i Łoszniowie z płacą po 240 zł.

Kandydaci lub kandydatki, ubiegający się o posady wyż wymienione, mają wnieść podania, w przepisane dowody kwalifikacyi i wykazy służbowe zaopatrzone za pośrednictwem swych Władz przełożonych najpóźniej do 15 lipca 1889.

Podania, po upływie terminu wniesione, lub nie należycie udokumentowane nie będą uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Trembowla, 26 maja 1889.

L. 237 (3824 3—3)

Celem obsadzenia, w skutek decyzyi c. k. Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 1889 l. 2934 opróżnionej posady c. k. notaryusza w Tarnobrzegu, rozpisuje się niniejszem konkurs z tem, iż podania kompetencyjne po dzień 30go czerwca 1889, w właściwej drodze, do c. k. Izby notaryalnej w Tarnowie wnosić należy.

Z c. k. Izby notaryalnej.

Tarnów, 29 maja 1889.

L. 3738. (3825 3—3)

Przy Sądzie krajowym wyższym w Krakowie opróżnioną została posada radcy rachunkowego i naczelnika oddziału rachunkowego w VIII klasie rangi z systemizowanemi płacami.

Podania o tę posadę względnie o posady rewidenta rachunkowego w IX randze, oficyała w randze X i asystenta w randze XI ewentualnie opróżnić się mogące, wnosić należy w drodze przepisanej do Prezydyum Sądu wyższego w Krakowie do 21go czerwca 1889.

Prezydyum Sądu wyższego.

Kraków, 31 maja 1889.

L. 430/R. s. o. (3839 2—3)

C. k. Rada szkolna okręgowa husiatyńska rozpisuje konkurs w myśl uchwały z dnia 28 maja b. r. na następujące posady nauczycielskie, celem stałego takowych obsadzenia.

A. Przy szkołach etatowych I klasowych: W Celejowie, Chłopówce, Hadyńkowcach, Howiłowie wielkim, Howiłowie małym, Kluwińcach, Kociubińczykach, Nizborgu starym, Olchowczyku, Peremiłowie, Siekierzyńcach i w Uwiśle z roczną płacą po 300 zł. i wolnem pomieszkaniem w Zabińcach z płacą 319 zł. 49 ct. i wolnem pomieszkaaiem.

B. Przy szkołach filialnych: W Bosyrach, Myszkowcach, Suchodole, Tudorowie, z płacą po 250 zł. ı wolnem pomieszkaniem.

C. Przy szkołach więcej klasowych: W Krogulcu posada drugiego nauczyciela z płacą 300 zł., dalej posady młodszych nauczycieli w Czarnokońcach wielkich z płacą 240 zł. i wolnem pomieszkaniem, w Chorostkowie z płacą 270 zł. i 10 prc. dodatku na pomieszkanie, w Kopyczyńcach przy szkole męskiej i przy szkole żeńskiej z roczną płacą po 300 zł. i 10 prc. dodatkiem na pomieszkanie.

Kandydaci lub kandydatki ubiegający się o posady wyż wymienione, mają wnieść podania zaopatrzone w przepisane dowody kwalifikacyi, wykazy służbowe za pośrednictwem swych władz przełożonych najdalej do 15 lipca b. r. do tut. c. k Rady szkolnej okręgowej.

Podania po terminie wniesione lub nienależycie udokumentowane, nie zostaną uwzględnione.

Z c. k. Rady szkolnej okręgowej.

Husiatyn, dnia 29 maja 1889.

Wyroki prasowe.

L. 9402 (3890)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §. §. 489 i 493 sp. k. i §. 36 u. pr., że treść artykułów umieszczonych w numerze 9 i 10 czasopisma: „Różowe Domino" z dnia 20 maja 1889 pod napisem: „Aforyzm pewnego chińskiego prokuratora" i „Metoda Charcota" zawiera znamiona występku z § 300 uk. i przekr. z § 24 u. p. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez c. k. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 3 czerwca 1889.

L. 9401 (3889)

W imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 sp. k. i §. 37 u. pr., że treść artykułu umieszczonego w numerze 9 czasopisma: „Różowe Domino" z dnia 5 maja 1889 pod napisem „Metoda Charcota" zawiera znamiona przekroczenia z § 516 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządzona przez ck. prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrany nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 3 czerwca 1889.

Zl. 112. (3377)

Im Namen Seiner Majästet des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des auf der ersten und zweiten Seite der Nr. 125 der periodischen Druckschrift: „Deutsches Volksblatt" (Abendausgabe) vom 10. Mai 1889 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Polizei!!" seinem ganzen Inhalte nach, und des auf der vierten Seite ebendaselbst enthaltenen Aufsatzes mit der Aufschrift: „Aus dem Publicum" in der Stelle von „Sollen wir so lange" bis „fast Alles erlogen" das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, nnd es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 11 Mai 1889.

Zl. 114. (3423)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27. April 1889, Zahl 10090, die Weiterverbreitung nachstehender ausländischer Zeitschriften nach § 64 St. G. verboten, und zwar:

des „Fichtelgebirgsanzeigers" Nr. 18 vom 9 Februar 1889;

des „Schönberger Wochenblattes" Nr. 13 und 15 vom 13. und 20. Februar 1889;

der „Regensburger Stadt- und Landpost" Nr. 39 vom 9 Februar 1889;

der „Olbernhauer Zeitung" Nr. 22 vom 20. Februar 1889;

des „Leobschützer Tagblattes" Nr. 35 und 37. vom 10. und 13. Februar 1889, endlich

der „Oberschlesichen Presse" Nr. 30, 33, 36, 37 und 44 vom 6., 8., 10., 13. und 21. Februar 1889.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 5 und 9. Mai 1889, ZZ. 3357/3362 u. 3436/3437, die Weiterverbreitung nachstehender Druckschriften verboten, und zwar:

der Nr. 16 der Zeitschrift: „Wochenblatt der N. Y. Staatszeitung" vom 20. April 1889,

der Nr. 16 der Zeitschrift: „Pittsburger Volksblatt" (Wochenausgabe) vom 8 April 1889, und

der Nr. 211 der Zeitschrift: „Herold" ddo. Milwaukee, den 19 April 1889, nach den §§ 63 und 64 St. G., endlich

der Nr. 35 der Zeitschrift; „Vogtlaendischer Anzeiger und Tagblatt" vom 10 Februar 1889 und der Beilage zur Nr. 45 derselben Zeitschrift vom 22 Februar 1889 nach § 64 St. G.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 9. Mai 1889, Z. 4255, die Weiterverbreitung der Nr. 36 der „Pilsner Zeitung" vom 4. Mai 1889, wegen des Artikels „Tagesneuigkeiten, Prag, 1. Mai (Orig.-Cor.) nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 18 April 1889, Z. 1998, die Weiterverbreitung des Pränumerations-Einladungs-Circulars, beginnend „Sicher in gut geschlossenem Couvert . . . " von J. Th. Freimund, gedruckt bei J. Marchen in Monaco. nach § 64 St. G. verboten.

Z. 109. (3288)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k Staasanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 362 der periodischen Druckschrift: „Oesterr. ung. Wehrzeitung „Der Kamerad" auf Seite 3 und 6 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Stimmen aus der k. k. Landwehr. Das Mai-Avancement in der k. k. Landwehr und der Status der Landwehr-Localanstellungen" in der Stelle von „Nur die zum Soldatenstande" bis „die Zurückgewiesenen" das Vergehen nach § 300 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 8. Mai 1889.

Das k. k. Kreisgericht in Leitmeritz hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 27 April 1889, Z. 3625, die Weiterverbreitung der Nr. 16 der Zeitschrift: „Bodenbach-Tetschner Wochenblatt" 20 April 1889 wegen der Artikel: „Wien im Jahre 2000", „Passahfest und Blutabzapfer", „Erfreuliches aus Brünn", „Seltene Dreistigkeit". und „Eingesendet" nach § 302 St. G verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Reichenberg hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkentnisse vom 3 Mai 1889, Z. 2882, die Weiterverbreitung der Nr. 43 der Zeitschrift: „Der Bote aus dem Riesengebirge" vom 20 Februar 1889 wegen des Artikels „Ein Gewährsmann . . . " nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 24, und 26 April und 2 Mai 1889. ZZ. 3024, 3066, 3107, 3116 und 3217, die Weiterverbreitung nachstehender Druckschriften verboten, und zwar:

Der Nr. 16 der Zeitschrift: Der westböhmische Grenzbote" ddo Tachau, 12., richtig 20 April 1889 wegen des Artikels „Das böhmische Landessanitätsgesetz" nach § 300 St. G. nnd Art. III. des Gesetzes vom 17. December 1862, RGBl. 8 ex 1863, dann wegen der Artikel: „Wien am Palmsonntag" und „Prag, 1 April" nach § 302 St. G., endlich wegen des Artikels „Königswart, 16. April" nach den §§ 300 und 302 St. G.;

der Hefte 10, 11, 12 und 13 der Druckschrift: „Der Schloßherr von . . ", Volksroman von Ignaz Grafen Hynos, Verlag von A. Bergmann in Leipzig;

der Nr. 5955, 5956, 5967, 5971, 5978 und 5980 der Zeitschrift: „La Prensa" ddo Buenos-Aires vom 8., 9., 22., 27 Februar, 8ten und 10 März 1889;

der Nr. 207 der Zeitschrift: „Berliner Tageblatt" ddo. Berlin, den 25. April 1889, schließlich

der Nr. 1. der Zitschrift: „Illustrirte Zeit", Verlag von Felix Lehmann & C. und Druck von Rudolph Gensch, beide in Berlin, nach § 64 St. G.

Das k. k. Ministerium des Innern hat unterm 5 Mai 1889, Z. 2074/M. I., die mit dem Erlasse vom 18. December 1888, Zahl 5644/M. I., verfügte Postdebitentziehung der in Dresden erscheinenden Zeitung „Dresdner Nachrichten" aufgehoben.

(3356)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des auf Seite 1 und 2 der Nr. 124 der periodischen Druckschrift: „Deutsches Volksblatt" (Morgenausgabe) vom 9 Mai 1889 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Der umgedrehte Spieß" seinem ganzen Inhalte nach und insbesondere in der Stelle von „dieses Elend aber" bis „mit Todesstrafe bedroht„ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 10 Mai 1889.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Preßgericht Wien hat auf Antrag der k. k. Staatsawaltschaft erkannt, daß der Inhalt der nicht periodischen Druckschrift (Broschüre) mit dem Titel: „Zum Prinz Liechtenstein'schen Schulantrage Ein Wort an die österreichischen Völker" von Rudolph Trautmann, Wien 1889, Selbstverlag des Verfassers, Druckerei Elbemühl (verantwortlich A. Rimrich), von Seite 5 bis incl. 10, dann auf Seite 12 und 13 derselben die Vergehen nach § 302. 303 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen.

Wien, am 9. Mai 1889.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit den Erkenntnissen vom 18., 20., 22., 23. und 24. April 1889, ZZ. 9519, 9695, 9793, 9838 und 9961, Weiterverbreitung nachstehender Druckschriften verboten, und zwar:

der Nr. 133, 134, 135, 138, 139 und 140 der Zeitschrift: „Herold" (tägliche Ausgabe), ddo. Milwaukee, 31. Jänner, 1., 2., 5., 6., und 7. Februar 1889, nach § 64 St. G.; und der Nr. 133, 135, 138 und 139 derselben Zeitschrift auch nach § 63 St. G.;

der Zeitschrift: „Volks-Magazin", Sonntagsausgabe des „Herold" Nr. 136 ddo. Milwaukee, 3 Februar 1889, nach den §§ 63 und 64 St. G.;

der Nr. 84 der Zeitschrift: „St. Louis Tribüne, Tägliches Abendblatt" vom 25. März 1889,

des 1. Heftes der Druckschrift: „K . . . R. , tragisches Ende oder Geheimnisse des Schlosses M. . . . Original-Roman vom Grafen C . . G. . . , Verlag German American Jublishing House 184 Bowery, sowie des auf dem Heftumschlage abgedruckten Prospectes, nach § 64 St. G.;

der Zeitschrift: „Epistoly pro delnicky lid", Sesit 4 1889, Otazka delnicka, Dle Dr, Jakoby-ho, preložil Vilem Körber nach den §§ 302 und 305 St. G.,

der Nr. 28 der „Bonner Zeitung" vom 2 Februar 1889 und

der Beilage des Merseburger Kreisblattes Nr. 35 vom 10 Februar 1889, nach § 64 St. G.

Das k. k. Landesgericht in Brünn hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30 April 1889; ZZ. 6447 und 6462, die Weiterverbreitung der Nr. 6 (II. Auflage) der Zeitschrift: „Rovnost" vom 27 März 1889, wegen des Artikels: „Ze Saska do Severnich Cech" nach § 308 St. G., ferner der Nr. 97 der Zeitschrift: „Hlas" vom 27 April 1889 wegen des Artikels: „Politicky prehled, O zdrawi nasi cisarovny Elisky" nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat anf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft mit dem Erkenntnisse vom 30. April 1889, Z. 4089, die Weiterverbreitung der Nr. 34 der in Olmütz erscheinenden Zeitschrift: „Selske listy" vom 26. April 1889 wegen des Artikels: „Babel nad Dunajem" nach den §§ 65 a und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landesgericht in Zara hat auf Antrag der k. k. Staatsanwalschaft mit dem Erkenntnisse vom 8 April 1889, Z. 1411 die Weiterverbreitung der Zeitschrift; „Corriere di Napoli Nr. 67 ddo. Napoli l' 8—9 Marzo 1889 nach § 63 St. G. verboten.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni Wł Łozińskiego ul. Czarnieckiego L. 12 dom Werpera. (Zarządca Władysław J. Weber.) Papier z fabryki papieru Fiałkowskch.